

ትምህርት አሥራ ስድስት

ያዕቆብ 3: 1-12

አንደኛ ቀን:-

«በቃል የግደሰናክል ግንም ቢኖር እርሱ ሥራውን ሁሉ ደግሞ ሊገታ የሚችል ፍጹም ሰው ነው» ያዕቆብ 3:2»

አንድ ሰው አንደበትን ከዓለም ትንፋሽ ገን ትልቁ ችግር ፈጣሪ ይላታል። ከተቀረው የሰው አካል ጋር ስትነፃፀር በጣም ትንሽ ነች። ይህም ሆኖ ታላት ደስታም ሆነ ትልቅ ሐዘን ግምገማት ትችላለች። አንደበት ሰዎችን በምስጋና ቃል ወይም በፍቅር ቃል ግስደለት ትችላለች፤ ገን ደግሞ ግላዘንና ግስቆጣትም ትችላለች። በቃል ምክንያት ሕዝቦች ጦርነት ሊገጥሙና ብዙ ሰዎች ሊያልቁ ይችላሉ። በቤተ ክርስቲያን በስሕተት የተነገረ ቃል ሰዎች ከእያንዳንዳቸው እንዲመለሱና ጀርባቸውን እንዲሰጡ ግድረግ ይቻላል። እንዲሁም ደግሞ እንደገና ለግስተካክል የሚከብድ ጦርነትን በቤተ ክርስቲያን ግስነጣት ይችላል።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ቃላትና ስለ ጋደላቸው ብዙ የሚለው ነገር አለው። በመጽሐፈ ምላሌ ፀሐፊው ቃላትን ለክፉም ሆነ ለደግ እንዴት መጠቀም እንደሚቻል ብዙ ጊዜ ያሳያል። ያዕቆብ ስለ አንደበትና ስለ ቃላት ቀደም ሊል ተናገሯል። (ያዕቆብ 1: 19፤ 26፤ 2: 12) ሆኖም በያዕቆብ 3: 1-12 ባለው ላይ የመጽሐፉ ዋና ክፍል ስለ ክርስቲያኖች አንደበት በመወያየት ላይ ያተኩራል።

ያዕቆብ ብዙ ጊዜውን ስለ አንደበት በመናገር የሚያጠፋው ለምንድነው? ለዚህ ብዙ ምክንያቶች አሉ። አንደኛ:- አንደበት የልባችንን ሁኔታ ጥሩ አመልካች ነው። በማቴ. 12: 34 ኢየሱስ «እናንተ የእጥኝት ልጆች ከፋዎች ስትሆኑ መልካም ለመናገር እንዴት ትችላላችሁ? በልብ ሞልቶ ከተረፈው አፍ ይናገራልና። መልካም ሰው ከልቡ መልካም መዝገብ መልካም ነገርን ያወጣል፤ ክፉ ሰውም ከክፉ መዝገብ ክፉ ነገርን ያወጣል» አለ።

1ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ባለፈው ሳምንት የተናገርከውን መለስ ብለህ አሰብ? ሌሎችን የሚያበረታታ ሽር ወይንስ የሚያፈርስ? ለ/ ንግግርህ የልብህን ሁኔታ እንዴት አሳየ?

ሁለተኛ:- በስሕተት የተነገረ ቃል ጥፋትን ሊያስከትል ይችላል። ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የምንለውን ነገር ሰው እንዳይሰማ ግድረግ ይችላል። በቤተ ክርስቲያን ደስታንና አንድነትን

ክርስቲያንም ሆነ በግለሰብ ሕይወት ብዙ ሥራ አለው።

2ኛ ጥያቄ፡- በሕይወትህና በቤተ ክርስቲያንህ የደረሰውንም መለስ ብለህ አስብው። ክፉ ቃል አንተንም ሆነ በቤተ ክርስቲያንህ ያለውን አንድነት እንዲት እንደ ገዳ ዘርዘር።

3ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ 3:1-12 አንብብ። ሀ/ ያዕቆብ በዚህ ክፍል ውስጥ ለምን አነሳ? ለ/ አንደበትን ስለመቆጣጠር ምን ይላል? ሐ/ በንደበትና በሌላው ነገር መካከል ያዕቆብ እያነፀረ ያቀረባቸውን ነገሮች ሁሉ በዘርዘር ጥቀስ? መ/ እነዚህስ ምንን ያስተምራሉ?

ሁለተኛ ቀን ክፍል አንድ፡- ያዕቆብ 3:1-2 አጥና

4ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ ክርስቲያኖች ብዙ ሰዎች ምን እንዳይሁኑ ነው ክርስቲያኖችን የሚያስጠነቅቀው?

5ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ ብዙ ክርስቲያኖች አስተማሪ አይሁኑ የሚለው ለምንድነው?

6ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ የሚናገረው ስለምን ዓይነት ፍርድ ነው?

7ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ ሰው ያለጋጢአት ለመኖር ስለመቻሉ ምን ይላል?

8ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ ሰው ፍጹም ለመሆን ምን ግድረግ አለበት ይላል?

9ኛ ጥያቄ፡- ሰው አንደበቱን ከገዛ ሌላ ምንን ሊገዛ ይችላል?

10ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉት ጥቅሶች ስለ አንደበት ምን እንደሚሉ ተመልከት! መዝ.34:13! 52:2-4! 120:1-7! ምላሌ 6:16-19! 31-32! 13:3! 21! 21:23! ኢላ.6:5! 5:4።

እውነተኛ እምነት ሕይወትን የሚለውጥ እንደሆነ አይተናል። ለሌሎች ርኅራኄን እንዲት እንደምናሳይ የሚረዳን ብቻ ሳይሆን እንዲት እንደምንናገር የሚጠቁመን ነው። የአንደበታችን አጠቃቀም ሁኔታ ሕያው ወይም መት እምነት እንዳለን ያሳያል።

ያዕቆብ አስተማሪዎች ሊሆኑ የሚወዱትን በማመልከት በአንደበት ላይ ውይይቱን ይጀምራል። አስተማሪ ዋናው ሥራው በንግግር ላይ የሚያተኩር ሰው ነው። በአንደበቱም አማካይነት በክፉ ሆነ በደግ በሌሎች ላይ ታላቅ ተፅዕኖ ግድረግ ይችላል። ሌሎችን ወደ ጽድቅ ሆነ ወደ ክፉት መንገድ መምራት ይችላል። ስለዚህ ከሌላው ሰው ሁሉ ይልቅ መምህራን እንደበታቸውን መቆጣጠርን መግር አለባቸው።

ያዕቆብ ክርስቲያኖችን አስተማሪ ከመሆን ሊያገዳቸው አልፈለገም! ነገር ግን አስተማሪዎች ያለባቸውን ትልቅ ኃላፊነት ሊያሳስብ ይፈልጋል። በያዕቆብ ቤተ ክርስቲያን ብዙ ሰዎች በአስተማሪነት መታወቅ የፈለጉ ይመስላል። በጥንት ቤተ ክርስቲያን አስተማሪ የሆነ ሰው የክብር ቦታ ነበረው። ቤተ ክርስቲያንም የእግዚአብሔር ቃል ያላቸው ሰዎች በገሃድ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዲያስተምሩ ትፈቅድ ነበር። ነገር ግን ብዙ ክርስቲያኖች ክብርና ዝና ለማግኘት ብቻ ማጋለት ያለባቸውን ነገሮች ሳያገሉ ወይም የሚሸከሙትን ኃላፊነት ሳያስተውሉ አስተማሪ መሆንን ይፈልጉ ነበር። ይህ ልክ ዛሬ ብዙ ወጣቶች ትልቅ ኃላፊነት እንዳለባቸው ሳይረዱ ለግል ክብር ብቻ ብለው ዘማሪ መሆን እንደሚፈልጉ ነው።

ያዕቆብ ብዙ አማኞች አስተማሪዎች እንዳይሆኑ ያስጠነቅቀው ለምንድነው?

አንደኛ፡- አስተማሪ በሌሎች ፊት በመቆም የእግዚአብሔርን ቃል ይሰብካል ያብራራል።
ካልተጠነቀቀ ስሕተትን ሊያስተምርና የእግዚአብሔር ቃል ስሕተት የሆነ ነገር
አንደሚያስተምር ሊያውጅ ይችላል።

ሁለተኛ፡- አስተማሪዎች በሌሎች እምነት ላይ ትልቅ ተፅዕኖ አላቸው። ብዙ ጊዜ
አስተማሪዎች ስሕተት በግስተማራቸው የተነሳ መላው ቤተ ክርስቲያን ስሕተት ውስጥ
ወድቋል።

እግዚአብሔር አንዳንድ ሰዎችን በአስተማሪነት ሥጦታ ተብረዋል። እነርሱም
አንደበታቸውን በመቆጣጠር በጥንቃቄ ግስተማር አለባቸው። የራሳቸውን ሀሳብ ሳይሆን
የእግዚአብሔርን ቃል ብቻ መናገር አለባቸው። እግዚአብሔር ለአስተማሪነት ያልጠራቸው
ይሆንን ቦታ ላለመፈለግ መጠንቀቅ አለባቸው።

ያዕቆብ አስተማሪ መሆን የሚፈልጉትን ግስጠንቀቂያ ይሰጣቸዋል። ግስጠንቀቂያውም
ግስተማር የሚፈልጉ ብዙ ይፈረድባቸዋል የሚል ነው። ምንም እንኳን አግኝ ስለ ኃጢአት
ባይፈረድበትና ባይኮነንም ሥራው ሁሉ ይፈተናል፤ መልካም ሆኖ ከተገኘም ሽልማት
ያስጠጥል።

11ኛ ጥያቄ፡- 1ቆሮ.3: 10-15፤ 2ቆሮ. 5: 10 ተመልከት። እነዚህ ስለ ፍርድ ምን ይላሉ?

ያዕቆብ ብዙ ባወቅንና በሰዎች ላይ ብዙ ተፅዕኖ ወይም ተደግጧት ባለን መጠን በዚያው
ልክ የበለጠ ኃላፊነት እንዳለብን መመሪያ ይሰጣል። ከሌሎች ይልቅ በብዙ የእግዚአብሔርን
ቃል ካወቅን ከሌሎች ይልቅ የእግዚአብሔርን ቃል እውነት ለመናገር ኃላፊነት ያለብን እኛ
ነን። በሌሎች ላይ ሥልጣን ካለንና ከተሰጠን እንዴት መምራት እንዳለብንና ግስተማር
አንደሚገባን እንዲሁም የንጽሕና ሕይወት የመናገር ኃላፊነት ያለብን እኛ ነን። ብዙ ኃላፊነት
በተቀበልን መጠን እግዚአብሔር በብዙ ወይም በትኩረት ይፈርድብናል።

የቤተ ክርስቲያን መሪ መሆን ቀላል ነገር አይደለም። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሁሉ
እግዚአብሔር በኃላፊነት እንደሚጠይቃቸውና በመንገዳቸው አመራር ላይ
እንደሚፈርድባቸው መገንዘብ አለባቸው።

ፍጹም ወይም የበሰለ ክርስቲያን ብስለቱን የሚገልጸው አንደበቱን በመቆጣጠር ነው።
ያዕቆብ ሰዎች ሁሉ ክርስቲያኖች ቢሆኑ እንኳ በኃጢአት እንደሚወድቁ ያምናል። እነዚህም
ኃጢአቶች የተለያዩ ዓይነቶች ሊሆኑ ይችላሉ። አንድ ክርስቲያን የሚወድቅበት ነገር ሌሎች
ከሚወድቁበት የተለየ ሊሆን ይችላሉ። ኃጢአትን ስንሠራ ክርስቲያኖች ጥቅላቸውን ይገታል፤
ነገር ግን ኃጢአታችንን ለእግዚአብሔርና ለሌሎች በመናገዝ እንደገና በእግርቻችን ቆመን
መንፈሳዊ ጉዞአችንን መቀጠል እንችላለን።

ግንም ክርስቲያን ቢሆን መንግሥተ ሰማይ ካልገባ ፍጹም ወይም ኃጢአት የለለው ሊሆን
አይችልም። ፍጹም የሚለው ቃል ብስለት ማለት ነው። ክርስቲያን አንደበቱን ከተቆጣጠረ
እንዴት በመንፈሳዊ ሕይወቱ እንደበሰለ ያሳያል ማለት ነው። ይህም ክርስቲያኖች ባሕርይዉን
ይገልጻል፤ መላው ሰውነቱንም መቆጣጠሩን ያሳያል። አንደበት ሰዎች ለመግራት
ከሚያስችላቸው ነገሮች መካከል ዋነኛው እንደመሆኑ መጠን ሰው አንደበቱን ገዛ ማለት
መላው ሰውነቱንም ገዝቶአል ማለት ነው። የአንደበት መቆጣጠር ማለት ሰውነት መቆጣጠር

ነበሩት ሆኑ። ያዕቆብ በጋብባቸው ቁጥጥሮች ሥራ ስላደረጉት ስለሆነ ማሳሰቢያ ሊደረግ ይገባል። ለማመልከት ልንገምት የሚለውን ቃል ይጠቀማል። እኛም እንደዚሁ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንደበታችንን ከኃጢአትና የኃጢአትን ሥራዎች ከማከናወን ልንቆጣጠረው እንችላለን።

12ኛ ጥያቄ፡- አንደበትህን መቆጣጠር ትችላለህ? ከተናገርክቸው ነገሮች መካከል አንደበትህን ለመቆጣጠር መቻልህንና አለመቻልህን ያሳዩህ ነገሮች ምንድን ናቸው?

ሦስተኛ ቀን ክፍል ሁለት፡ - ያዕቆብ 3:3-6 አጥና

13ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ያዕቆብ ከአንደበት ጋር የሚያነፃፅረው ሦስት ነገሮች ምን ምንድን ናቸው?
ለ/ እያንዳንዱስ ማነፃፀሪያ ምን ያስተምረናል?

14ኛ ጥያቄ፡- መርከብ የሚለውን ቃል ከመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ተመልከት።

15ኛ ጥያቄ፡- ምንም እንኳን አንደበት ትንሽ ብትሆንም ምን ትልቅ ነገርን መሥራት ትችላለች?

16ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ አንደበት እሳትን ስለመምሰጧ ያዕቆብ ምን ይላል? ለ/ በቀረውስ የሰውነት ክፍል ላይ አንደበት ምን ታደርጋለች? ሐ/ አንደበት እሳቷን የምታገኘው ከየት ነው?
መ/ ይህ ምን ማለት ነው?

አንደበትን መቆጣጠር የሰውን መንፈሳዊ ብሰለት የሚያሳይ እንደሆነ ተመልክተናል። ሰው አንደበቱን መቆጣጠር ካልቻለ መንፈሳዊ አይደለም! ነገር ግን አንደበቱን መቆጣጠር ከቻለ መንፈሳዊ ነው። ያዕቆብ ክርስቲያኖች ከሚያውቋቸው ነገሮች ጋር በማነፃፀር ስለ አንደበት የጀመረውን ውይይት ይቀጥላል። እነዚህ መግለጫዎች ሁሉ የአንደበትን ኃይልና እኛን የመግዛቱንና የማጥፋቱን ኃይል ያሳያሉ።

እንደኛ፡- ያዕቆብ አንደበትን በልጁም ይመስለዋል። ያዕቆብ ይህንን ማንናዘዘያውን በምዕራፍ 3:2 ተጠቅሞበታል። ሆኖም ግን መግለጫውን እዚህ ላይ ይቀጥላል! ሰዎች ከብረት የተሠራ ልጁም በፈረስ አፍ ውስጥ ያደርጋሉ። ይህንንም የሚያደርጉት የፈረሱን አፍ ለመግራት ሳይሆን መላው ሰውነቱን ለመቆጣጠር ነው። ይህ ልጁም ግዙፍን እንስሳ ያስገድደዋል! ይህ ባይሆን እንደጋላጢው ፈቃድ ለመምራት መቆጣጠር አይቻልም። እንደዚሁ ሁሉ በሚገባ የተገራ አንደበት በምንናገረው ነገር ላይ ብቻ ሳይሆን በመላው መንፈሳዊ ሕይወታችን ላይ ተፅዕኖ አለው። እንዲሁም ሊቆጣጠረው ይችላል።

የያዕቆብ ሁለተኛው መግለጫን የሚጠጠው መርከብና መቅዘፊያ በማመልከት ነው። ያዕቆብ የሚናገረው ስለ ትንሽ ጆልባ ሳይሆን በውቅያኖስ ላይ ብዙ ጭነት ተጭኖ እንዲጓዝ ስለተሠራው ግዙፍ መርከብ ነው። በያዕቆብ ጊዜ ከ250 ሰዎች በላይ እና በርከት ያለ ኩንታል ሰንዶ የሚሸከም ትልቅ መርከብ ነበር። ምንም እንኳን እነዚህ መርከቦች ትልቅ ቢሆኑና ኃይለኛ ነፋስ ቢገናኙባቸውም ከቁጥጥር ውጭ አልነበሩም። የመርከቡ ካፒቱን ወይም መርከቡን የሚነዳው ሰው ከመርከቡ በስተጀርባ የምትገኘውን መቅዘፊያ ተብላ የምትጠራዋት ትንሿን እንጨት በመመለስ የመርከቧን አቅጣጫ መቆጣጠር ይችላል ነበር። ምንም እንኳን ትንሽ ብትሆንም ይህች ትንሽ ቁራጭ እንጨት የነጂውን ትእዛዝ በመታዘዝ የዚያን የትልቅ መርከብ አቅጣጫ መቆጣጠር ትችላለች። መቅዘፊያውን የሚቆጣጠር ሰው የመርከቡን ጉዞ መቆጣጠር ይችላል።

በያዕቆብ 3:5 ላይ ያዕቆብ አንደበትን በትንሽ ነገር በምንቀጣጠራቸው ግለት በፈረሰና በመርከብ ይመስላታል። ትንሿን ነገር በመቆጣጠር ገዙትን ነገር መግራት ይቻላል። አንደበት ምንም እንኳን ከሌላው የሰውነት ክፍል ጋር ስትነፃፀር ታናሽ ብትሆንም በሕይወታችን ላይ ትልቅ ተፅእኖ አላት። ያችንም ትንሽ ነገር መቆጣጠር ከቻልን መላው ሕይወታችንን መቆጣጠር እንችላለን። ለማንኛውም አንደበት በራሷ የተለየ ኃይል ያላት ይመስላል፤ ምክንያቱም ትልቅ ነገርን ማድረግ ትችላለችና። ትንሿ አንደበት ትልቅ ትምክህትን ማሳየት፣ ስላደረገችውና ስለምታደርገው መመካት ትችላለች። ምንም እንኳን የሰውነት ክፍል ብትሆንም የቀረውን ሰውነት መቆጣጠርና መምራት ትችላለች።

ያስተኛ ያዕቆብ አንደበትን በእሳት ይመስላታል። እሳት እንደ አንደበት በቁጥጥር ሥር ከዋለ በጣም ጠቃሚ ነው። እሳት የሰው ወዳጅ ነው። በእርሱ ምግባችንን እናበስላለን፤ መቀትንም እናገኛለን፤ ገን ደግሞ ካልተቆጣጠርንው ጠላታችን ሊሆን ይችላል። ትልቅን ጫካ ለማቃጠል ወይም ደግሞ ሰፊን የእህል ማሳ ወይም ቤትን ለማቃጠልና ለማውደም ትንሽ የእሳት ፍንጣቂ ይበቃል። በትንሽ ነገር ብዙ ጉዳት ሊደርስ ይችላል። ካልተገራ አንደበት የሚወጣ ቃል አንድ ብቻ በሆነም በግለሰብ ሕይወትና በመላው ቤተ ክርስቲያን ላይ ትልቅ አደጋን ማስከትል ይችላል።

ያልተቆጣጠርንው አንደበት ልክ ከቁጥጥር ውጭ እንደሆነ እሳት ይሆናል። በብልቶቻችን መካከል ያለ አመፅኛ ዓለም ይባላል። ያዕቆብ በዚህ አመፅኛ ዓለም ውስጥ ያሉ ኃጢአቶች ሁሉ የሚገለጡት በአንደበት አማካይነት ነው ይላል። ጥላቻና እግዚአብሔርን አለመምሰል ሁሉ የሚገለጹት በአንደበት ነው። አንደበት ከፋት ሁሉ የሚገለጥበት መሣሪያ ይሆናል። ከሰውነታችን ብልቶች ሁሉ እንደ አንደበት ትልቅ ከፋት ለማድረግ የሚችል ኃይል ያለው ብልት የለም። ከፋ አስተሳሰብና አቋም ሁሉ የሚገለጠው ባልተገራ አንደበት ነው።

ምንም እንኳን አንደበት ራሳችንን ለእግዚአብሔርና ለሌሎች እንድንገልጥበት ከእግዚአብሔር የተሰጠን የተለየ ሥጦታ ቢሆንም ብዙ ጉዳትን መፈፀም ይችላል። አንደበት ካልተገራ ራሱን ብቻ ሳይሆን የሚጠቃለው የሰውን መላ አቋሙ ሊጠክል ይችላል። ያልተገራ አንደበት የግለሰቡን ሕይወት ብቻ ሳይሆን የሚያጠፋው የሚገናኘውን ሰው ሁሉ ይጠክላል። ቤተሰቡን ጓደኞቹንና ሌሎች አግኞችን ያጠፋችዋል። መላው ሕይወቱ ከቁጥጥር ውጭ እንደሆነ እሳት ይሆናል፤ የሚካውንም ሁሉ ያወድጋል።

17ኛ ጥያቄ፡- የአንድ ሰው አንደበት እንደ ሰደድ እሳት ሆኖ ብዙዎች ሌሎችን ሊያጠፋ የቻለበትን ምሳሌ ስጥ።

ያዕቆብ አንደበት ከፋትን ለማድረግ መንስኤ የሚሆነውን ነገር ያሳያል። የሚመጣውም ከገንገም ወይም በሌላ አባባል ከሰይጣን ነው። ገንገም የሚለው ቃል የተወሰደው በኢየሩሳሌም አቅራቢያ ከነበረው ጌጻና ከተባለው ሸለቆ ነው። በአካሄድ በምናሌ ዘመን ሁለት ከፋ የይሁዳ ነገሥታት በዚያ ሥፍራ ለአማልክት ሰዎችን እየወሰዱ ይሰጠ ነበር፤ (2ዜና 28:31 33:6)። ጳላም ኢዮአስ የተባለው እግዚአብሔርን የሚፈራ ንጉሥ ይህንን ሸለቆ ሰዎች ዳግም እየሄዱ እንዳይወጡት አረከሰው፤ (2ነገሥት 23:10)። ያ በታም ወዲያውኑ የኢየሩሳሌም ነዋሪዎች ቆሻሻቸውን የሚጥሉበት ሥፍራ ሆነ። በዚህ ሸለቆ ውስጥ ያለውን ቆሻሻ ለማቃጠል ሲባል ይህ ሥፍራ ያለማቋረጥ እሳት የሚነድበት ሥፍራ ሆነ። ይህ ማብቂያ የሌለው እሳት ከፋዎች ሁሉ የሚቀጡበት የመንፈሳዊ እሳት ምሳሌ ሆነ። በተለይም ሰይጣንና ተከታዮቹ ወደዚህ ዘለዓለማዊ

እሳት እንዲሄድ ተፈርዶባቸዋል። በይጣሉ ጥቂት ሰዓታት ያለገደውን አንደበት መሣሪያቸው አድርገው ይጠቀሙበታል።

18ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ሰይጣን ዕቅዱን ለመፈፀም አንደበትን የሚጠቀምበትን አንዳንድ መንገድ ገለፅ። ለ/ ይህን በሕይወትህ እንዴት ነው ያደረገው? ሐ/ ይህንን በቤተ ክርስቲያን ያደረገው እንዴት ነው?

አራተኛ ቀን ክፍል ሦስት፡- ያዕቆብ 3:7-12

19ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ሰው በሁሉም ዓይነት እንስሳት ላይ ግድረግ የሚችለው ምንድነው? ለ/ ለእያንዳንዱ እንስሳ ዓይነት ምሳሌ ሰጥ።

20ኛ ጥያቄ፡- ሰው በአንደበት ላይ ግድረግ የማይችለው ምንድን ነው?

21ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ አንደበት የተመሰለው በምንድነው? ለ/ የሚመሳሰለውስ ከየትኛው እንስሳ ጋር ነው?

22ኛ ጥያቄ፡- በአንደበታችን የምናደርገው ምን ሁለት ነገሮችን ነው?

23ኛ ጥያቄ፡- በአንደበታችን አጠቃቀም ላይ ተለዋዋጮች መሆን እንደ ሌላብን ለግላየት ያዕቆብ ምን መግለጫ ይሰጣል?

በሕይወታችን የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ከሌለ አንደበታችን እንዳልተገራ እንስሳ ይሆናል። ሰው ግዙፍ እንስሳትን መቆጣጠር ሲችል ራሱን ለመቆጣጠር አለመቻሉ የሚያስደንቅ ነው። በዘፍጥ. 1:26፤ 9:2 እንዲሁም በመዝ. 8:6-8 ሰው የእግዚአብሔር ትልቁ ፍጡር መሆኑን እናነባለን። በሌሎች ፍጡራን ሁሉ ላይ ሥልጣን ተሰጥቶታል። ስለዚህ ሰው ሁሉንም ዓይነት እንስሳትን ለምሳሌ እንደ ንስር ያሉትን ወፎች ፈቃዱን እንዲያደርጉ ግላመድ ይችላል። በምድርም ከሚሳቡት እንደ እባብ የመሰሉትን እንዲያገለግሉት ግሠልጠን ይችላል። በጣሕርም ከሚኖሩት አሣንና ሌሎች እንስሳትን ፈቃዱን እንዲያደርጉ ግለግመድ ይችላል። ይህም ሆኖ ሰው አንደበቱን ለመቆጣጠር አልቻለም። ይህንንም አለመቻሉ የመጣው ከዚያው ከአንደበቱ ላይሆን ራሱን በአንደበት በሚገልጠውና ያለግዳረጥ ሰውን ከሚቆጣጠረው ከከፋው የሥጋ ባሕሪ ነው።

ያዕቆብ አንደበት ዕረፍት የለሽና ክፉ ነው ይላል። ፅናት የሌለው፣ ተለዋዋጭ ነው። ያዕቆብ አንደበትን ከብረት በተሠራ ቤት እንደታሠረና አንድ ክፉ ነገር ለመፈፀም መውጫ ፍለጋ ወዲያና ወዲህ ከሚል አንበሳ ጋር ያመሳሰለዋል። ለሰው ፈቃድ ይታዘዛል ተብሎ እምነት ሊጣልበት አይቻልም። ተቆጣጥረንዋል ብለን በገመትንበት ጊዜ በድንገት የልባችንን ክፋት የሚገልጥ አንድ ነገር ሲናገር እናንገኘዋለን። ታዲያ ወዲያው በፍጥነት ካልተቆጣጠርነው አንደበታችን ሌሎችን በመጉዳትና ክፋትን በመናገር እውነተኛውን ባሕሪያችንን ያሳያል። እንደዚሁም አንደበት በሚገድል መርዝ የተሞላ ልክ እንደ መርዛማ እባብ ነው።

24ኛ ጥያቄ፡- መዝ.58:4፤ 140:37 አንደበት በእባብ እንዴት እንደተመሰለ ተመልከት።

በኤደን ገነት ሰይጣን፣ እባቡ አዳምና ሔዋን በኃጢአት እንዲወድቁ ለግድረግ አንደበቱን ተጠቀመ። አዳምና ሄዋንም እግዚአብሔርን በመዋሸት በእርሱ ላይ ኃጢአት ሠሩ። አንደበታችን እንደ ሰይጣን አንደበት ሌሎችን ለመጉዳት መርዝ የሞላበት ነው።

አማኝ ያልሆነ ሰው ያለማድረግ ክፋትን እንደሚናገር የሚጠበቅ ነው። ነገር ግን የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው አማኝ የተለየ ነገር ልንጠብቅበት እንችላለን። በያዕቆብ 3:9-12 ያዕቆብ ስለ ክርስቲያን ተለዋዋጭ አንደበት ይናገራል። የክርስቲያን ብስለት ምልክቱ አንደበቱን የመግራት ችሎታው እያደገ መሄዱ ነው። መልካሙን ነገር ወደ ክፉ ለውጦ ከመናገር ይልክ የበሰለው ክርስቲያን አንደበቱን አዘውትሮ መልካምን ለመናገር ይጠቀምበታል።

ክርስቲያን አንደበቱን በአምልኮ ጊዜ ይጠቀምበታል። በመዘመርና በማስተማር የእግዚአብሔርን ስም እናመሰግናለን። ሰው አንደበቱን ሊጠቀም የሚችልበት የተሻለ መንገድ ይህ ነው። የተፈጠረውም ይህንን እንድናደርግ ነው። አንደበታችን በልባችን ያለውን ደስታ እግዚአብሔርን በማመስገን ያንጸባርቃል። ነገር ግን አንደበታችንን ሰውን ለመርገም ደግሞ እንጠቀምበታለን። ስሜታችንንም መቆጣጠር እየተሳነን ሌሎችን እንሳደባለን። ይህ በተለይ ክፉ ነው፤ ምክንያቱም ሰው የተፈጠረው በእግዚአብሔር አምላል ነውና፤ (ዘፍ.1:26)። ይህም ግለት ሰው የማመዛዘን ችሎታ ያለውና በሕይወቱ የእግዚአብሔርን ባሕርይ የሚጸባርቅ የሚችል አምላላዊ ፍጡር ነው። ባህሉ ምንም ይሁን፤ የትም ይኑር ወይም አኗኗሩ ለእኛ የቱን ያህል የተለየ ሰው ይሁንበን ሰዎች ሁሉ እስከተወሰነ ድረስ የእግዚአብሔርን አምላልነት ያንጸባርቃሉ። ሌሎችን ስንረገም እግዚአብሔር በሠራው ነገር ላይ እንሳለቃለን። በእግዚአብሔር አምላል ላይ እናፈዛለን። እግዚአብሔር በፈጠራቸው ላይ ጥላቻንና መራርነትን እያሳየን እግዚአብሔርን ልናመልክ የምንችልበት መንገድ የለም፤ (1ዮሐ.4:20 ተመልከት)።

ተለዋዋጭነት የሚታይበት የአንደበት አጠቃቀም ስሕተት ነው። አንደበታችንን ለበጎና ለክፋት ለመጠቀም መፍቀድ የለብንም። ያዕቆብ በተፈጥሮ ውስጥ ያለውን ፅናት በግላዩት የአንደበት ተለዋዋጭነት እንዴት ስሕተት እንደሆነ ያሳየናል።

ምንጮች ከመራት ሲመነጩ ሁለት ዓይነቶች ናቸው። አንዳንድ ምንጭ ጥሩ ጣዕም ያለው ውኃ ሆኖ ሲገኝ ሌላው ምንጭ ደግሞ መራራ ይሆናል። የሆነ ሆኖ ከአንድ ቦታ የሚመነጭ ውኃ ጣፋጭና መራራ ሊሆን አይችልም። እንደዚሁ ሁሉ የበለስ ዛፍ በለስን እንጂ የወይራን ፍሬ ሊያፈራ አይችልም። እንደዚሁም የወይን ገንድ ወይን እንጂ በለስ አያፈራም። በፓለስቲን የበለስ፤ የወይራና የወይን ዛፎች ሦስት ዋና የተፈጥሮ ዛፎች ነበሩ። በየጊዜው የሚሰጡት የፍሬያቸውም ዓይነት ሁሉጊዜ አንድ ዓይነት ነበር። በሙት ባሕር አካባቢ ጨው ምንጭ የሚያፈልቁ ምንጮች ነበሩ። ታዲያ ጨው ምንጭ ከሚያመነጩት ለመጠጥ የሚሆን ጣዕም ያለው ውኃ የሚያመነጭ አልነበረም። ይህ የማይቻል ነው። የተፈጠረው ይህ ፍጥረት ዓለም በሚያቀርበው ነገር እንደማይለዋወጥ እንደዚሁ አንደበት ተለዋዋጭ መሆን የለበትም። እግዚአብሔርን ለማስደሰትና ሌሎችን ለማገፅ ብቻ ጥቅም ላይ መዋል አለበት።

ተለዋዋጭ አንደበት በልባችን አንድ ችግር እንዳለ ያሳያል። አንደበት የሚያሳየው በልባችን ያለውን ብቻ ነው። አንደበታችንን ሌሎችን ለማፍረስ ከተጠቀምንበት ልባችን ክፉ ነው።

እግዚአብሔር አንደበትን ለመልካም መሣሪያነት ፈጠረው። እንደ አንደበታችን ያለ እግዚአብሔርን ለማመስገንና ሌሎችን ለማበረታታት የሚጠቅም ነገር የለም። ይህም ሆኖ እኛ

የወደቅን ፍጡርች እንደመሆናችን መጠን ኃጢአተኛው ባሕሪያችን ወይም ሥጋችን ይህን መልካም ነገር ዋና የከፋት መግለጫ አድርጎታል። አንደበት የኃጢአት ዋና ቴልፍ ሆኖአል? በራሳችንም ብርታት ይህን የሚገድል አንደበት መቆጣጠር አንችልም። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ስንመላለስ ብቻ ነው አንደበት ለተፈጠረበት አላማ ግልጋሎት የሚውለው። አንደበት የልባችንን ሁኔታ ጠቋሚ ነው። አንደበታችንን ለመንገባት ሳይሆን ለማፍረስ ስንጠቀምበት ከተገኘን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንደግንመላለስ እርግጠኞች መሆን እንችላለን። በመንፈስ መመላለስህን ግወቅ ትፈልጋለህ? አንደበትህን አድምጠው ይነገርሃል።

አምስተኛ ቀን: - ክለሳ አድርግና ለሳምንቱ ስብሰባ ተዘጋጅ።

የሳምንቱ ስብሰባ

ሀ. የአምልኮ ጊዜ

ለ. ጸሎት

ሐ. ክለሳ

መ. ውይይት

1. ሀ/ በቤተ ክርስቲያንህ ሰዎች አስተማሪ መሆን ይፈልጋሉ? ለ/ ለምንድነው የሚፈልጉት? ሐ/ የማይፈልጉትስ? መ/ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አንደበታቸውን እንዴት እንደሚጠቀሙበት መጠንቀቅ ያለባቸው ለምንድነው? ሠ/ ብዙ ይፈረድባቸዋል ግለት ምን ግለት ነው?
2. ሀ/ ያዕቆብ በአንደበቱ የማይሰት ሰው ፍጹም ነው! መላው ሰውነቱን ይቆጣጠራል ሲል ምን ግለት ነው? ለ/ ይህን በሕይወታችን ግላዩት የምንችለው እንዴት ነው?
3. ሀ/ አንደበት ለማጥፋት ብዙ ኃይል ሊኖረው የሚችልበትን መንገዶች ጥቀስ። ለ/ ይህ ለምን ሆነ? ያየኸው በቤተ ክርስቲያንህ እንዴት ነው? ሐ/ አንደበታችንን ለከፋት ሳይሆን ለመልካም ልንጠቀምበት የምንችለው እንዴት ነው?
4. ሀ/ አንደበታችን ተለዋዋጭ እንዳይሆን የምንገራው እንዴት ነው? ለ/ አንደበት የመንፈሳዊ ሕይወት ብዙለት ጥሩ ጠቋሚ ሊሆን የሚችለው እንዴት ነው? ሐ/ አንደበትህን ለመቆጣጠር የተማርሃቸውን መንገዶች ዘርዝር።

ሠ. ጸሎት

ትምህርት አሥራ ሰባት

ያዕቆብ 3: 13-4: 10

አንደኛ ቀን

«ሳይኛይቱ ጥበብ ግን በመጀመሪያ ንጽሕት ናት፤ በኋላም ታራቂት ገር፤ እሺ ባይ፤ ምሕረትና በጎ ፍሬ የሞላባት፤ ጥርጥርና ግብዝነት የሌለባት ናት» (ያዕቆብ 3: 17)።

ብዙ ጊዜ ስለ ጥበብ ስናስብ የምናስበው የሰውን ምድራዊ እውቀት ነው። አንድን ሰው አስቸጋሪ ለሆኑ ጥያቄዎች መልስ መስጠት የሚችል ከሆነ ጥበብና እንለጥለን። ብዙ ጊዜም ብዙ ትምህርት ያለውን ሰው እንደ ጥበብና እናጥለን። ለእኛ ጥበብ የአእምሮ ጉዳይ ወይም ምሁርነት ይመስለናል።

ይህም ሆኖ መጽሐፍ ቅዱስ ሰውን ጥበብና ብሉ የሚጠራው ብዙ ያውቃል በሚለው ላይሆን እንዴት እንደሚኖር በግዮት ነው። ሁለት ዓይነት ጥበቦች አሉ።

ምድራዊ ጥበብ፡- የሚመነጨው ከዲያብሉስ ከሰይጣን ዘንድ ነው። ይህም የጥል የሚቀነስትና የራስ ወዳድነት ተግባር እንዲሁም የትዕቢት ምንጭ ነው። (ያዕቆብ 3:15-16)። አንድን ሰው ከሌሎች ጋር በስምምነት እንዲኖር በመርዳት ፈንታ ለግለሰቡ እርካታንና የራስ ክብርን ሊያመጣ ብቻ ነው የሚፈልገው። ይህንን ሲያደርግ ግንም ቢጎዳበት ደንታው አይደለም።

ሰማያዊ ጥበብ፡- የሚታየው በሦስት ጥና ጥና ነገሮች ላይ እንዴት ገንኙነትን እንደሚያከናውን ነው። አንደኛ፡- ሰው ከእግዚአብሔር አብና ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ያለው ገንኙነት የተስተካከለ ከሆነ ጥበብና ነው። ምሳሌ 9:10 «የጥቡብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው። ቅዱሱንም ግወት ግስተጥል ነው» ይላል።

1ኛ ጥያቄ፡- 1ቀሮ.1 እና 2 አንብብና የእግዚአብሔርን ጥበብ ከሰው ጥበብ ጋር አነፃፅር።

እውነተኛ ጥበብ ሁሉ የሚገኘው ከእግዚአብሔር ነው። በእርሱ የደህንነት መንገድ አለ። በእርሱ ለሕይወት አስቸጋሪ ጥያቄዎች ሁሉ መልስ አለ። ለዚህ ነው ያዕቆብ «ከእናንተ ግንም ጥበብ ቢጉድለው እግዚአብሔርን ይለምን» ያለው። (ያዕቆብ 1:5)። ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ገንኙነት እየጠበቀ ሲሄድ ጠቢብነታችንም በዚያው መጠን ያድጋል።

ሁለተኛ፡- ጥበብና ሰው ከሌሎች ጋር ትክክለኛ ገንኙነት አለው። ያዕቆብ እንዲለው እንደዚህ ዓይነት ጥበብ ሰማን ይወዳል። ለሌሎች ገድ ያለው፣ በሥልጣን ላይ ላሉት እሺ ባይ፣ ታዋሻ ነው። በችግር ላይ ላሉ የሰውን ውጫዊ ሁኔታ ባለግዮት ምሕረት ያደርጋል። ጥበብና ሰው ሰውይ ድሃ ይሁን ሀብታም፣ የተማረ ይሁን ያልተማረ እንደሆነ አያይም፤ ዘረኛም አይደለም፣ አያዳላም። በኢየሱስ ክርስቶስ በግመን የተለወጠና እምነቱን በእግዚአብሔር ኃይል የሚኖርበት ሰው ብቻ ከሌሎች ጋር ባለው ገንኙነት ጥበብና ነው።

ሦስተኛ፡- ጥበብና ሰው ከራሱ ጋር ባለው ገንኙነት ወይም ሁኔታ ጥበብና ነው። ራሱን በእግዚአብሔር አምላላ እንደተፈጠረ ሰው ግን ደግሞ በኃጢአት እንደተበላሸ አድርጎ ያያል። በእግዚአብሔር ፊት ትሁት የሆነ ለሚያስፈልገው ነገር ሁሉ በእግዚአብሔር ላይ የሚደገፍ ነው። በልቡ ንጽሕና ያለው ግለትም ዘወትር ከኃጢአት ነፃ መሆኑን ራሱን የሚመረምር ነው። በሌሎች ፊት ራሱን ከፍ ለማድረግ አይጥክርም፤ ነገር ግን ሥጦታው ምን እንደሆነ በመረዳት እግዚአብሔር የሰጠውን ሥጦታ ያለ ትምክህት ይጠቀምበታል።

2ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ሰማያዊው ጥበብ ከምድራዊ ጥበብ ጋር አነፃፅር። የሚለያዩት እንዴት ነው? ለ/ የሚለያዩት? የምድራዊ ጥበብ ምሳሌ ስጥ። ሐ/ የሰማያዊው ጥበብ ምሳሌ ስጥ።

3ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ 3:13-4:10 አንብብ። ሀ/ ያዕቆብ ስለምን ሁለት ዓይነት ጥበብ ይናገራል? ለ/ የጠብ ምንጭ ምንድነው? ሐ/ ክርስቲያኖቹ አመንዝራ የሆኑት እንዴት

ነበር? መ/ በእግዚአብሔር ፊት የድቅ እንዲሆኑ ያዕቆብ ሰዎችን የሚጠይቀው ምን እንዲያደርጉ ነው?

ሁለተኛ ቀን ክፍል አንድ: ያዕቆብ 3: 13-18 አጥና

4ኛ ጥያቄ:- በጥበብና በማስተዋል መካከል ያለው ልዩነት ምንድነው?

5ኛ ጥያቄ:- አንድ ሰው ጥበብን የሚያሳዩው እንዴት ነው?

6ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ ምን ሁለት ክፉ ነገሮችን በልባችሁ አታኑሩ ይላል?

7ኛ ጥያቄ:- በተለይ በልባቸው ክፉ ሃሳብ ከተቀመጠ ክርስቲያኖች ግድረግ የሌለባቸው ሁለት ነገሮች ምንድን ናቸው?

8ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ ቅንፃትንና መራርነትን የሚያስከትለውን ጥበብ የሚገልጸው በምን ሦስት መንገዶች ነው?

9ኛ ጥያቄ:- የራስ ወዳድነት ሥራና ጠብ ባለበት ምን አለ?

10ኛ ጥያቄ:- ሀ/ የሰማያዊውን ጥበብ ባሕርዮችን ግለፅ ለ/ እያንዳንዱ ምን ግለት ነው?

11ኛ ጥያቄ:- ሰላምን የሚያደርጉ ምን ዓይነት መከርን ይሰበሰባሉ?

በዚህ ክፍል ስለ ሁለት ዓይነት ጥበቦች እናነባለን። አንደኛው ከምድርና ከሰው የሚመጣው ተፈጥሮአዊ ጥበብ ነው። ሌላው ምንጩ እግዚአብሔር የሆነ መለኮታዊ ጥበብ ነው። በመሠረቱ በመጽሐፍ ቅዱስ ጥበቦች የሚባሉው ሰው በአእምሮ እውቀት የበሰለ ሰው አይደለም፤ ነገር ግን ሕይወቱን እንደ እግዚአብሔር ሕግጋት የሚመራ ታላቅ የሞራል ማስተዋልና ግብር ያለው ሰው ነው።

12ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ብዙ ሰዎች ጥበቦች ሰው ምን ይመስላል ብለው ያስባሉ? ለ/ በመጽሐፍ ቅዱስ የጥበቦች ሰው ፀባዮች ምንድን ናቸው? የቻልከውን ያህል ዝርዝር።

ያዕቆብ ትምህርቱን እያንዳንዱ ክርስቲያን ጥበቦች መሆኑንና አለመሆኑን ወይም በቤተ ክርስቲያን ጥበቦች ግን እንደሆነ ያውቅ እንደሆነ በመጠየቅ ይጀምራል። ብዙ ሰዎች ያዕቆብ ይህን ጥያቄ የሚጠይቀው በተለይ አስተማሪዎችን ነው ይላሉ። ይህንን የጠየቀው አስተማሪዎች ጥበቦች መሆናቸውንና አለመሆናቸውን እንዲያስቡበትና እንዲያረጋግጡ ነው ይላሉ። አስተማሪዎችም ሆኑ ግናቸውም ክርስቲያን በሚያስተምሩት የጠለቀ እውነትና በሚናገሩት ቃል ጥበባቸውን ማረጋገጥ አይችሉም፤ ነገር ግን ያዕቆብ ትኩረት እንዳደረገበት እውነተኛ ጥበቦች የሆነ ሰው ጥበቡን የሚገልጠው በሕይወቱ ነው። መልካም ሕይወትን ይኖራል። ጥበብ እንደ እምነት ያለ ሥራ ሊገለጥ አይችልም።

ጥበቦች ሰው በመጽሐፍ ቅዱስ አባባል የመጽሐፍ ቅዱስ እውነቶችን እግዚአብሔርን በሚያስደስት መንገድ በሕይወቱ ተፈጻሚ የሚያደርግ ነው። እውቀቱን ከሕይወቱ ጋር ያዋህዳል። ማስተዋል ከጥበብ ጋር ተመሳሳይ ነው። ይህ ቃል የሚፈፀመው ስለተወሰኑ ትምህርቶች ብዙ እውቀት ስላለውና ይህን እውቀቱን በእውነተኛው የሕይወት ሁኔታዎች ላይ ተፈጻሚ ለሚያደርግ ሰው ነው። ብዙ የተማሩ ሰዎች ራሳቸውን ወይም በዙሪያቸው ያሉትን ለመርዳት ትምህርታቸውን መጠቀም አይችሉም። ምንም እንኳን ዓለም እንደ ጥበቦች ቢቆጥራቸውም መጽሐፍ ቅዱስ ጥበብ የሌላቸው ይላቸዋል። የመማር ግቡ ጥቅም ቢሰጥ

እውነቶችን ለመሰብሰብ መሻት አይደለም፤ ነገር ግን ሰውን የሚያሻሽለውንና የበለጠውን ሕይወት እንዲኖር የሚያደርገውን ነገር መሰብሰብ ነው።

ጥበበኛና አስተዋይ ሰው የሚኖረው መልካምን ሕይወት ብቻ አይደለም ፤ ነገር ግን አድራጉኑ ሁሉ የሚከናወነው በትክክለኛ አቋም ነው። ጥበበኛ ሰው ሥራውን በትሕትና ያከናውናል። ትሕትና የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ የሚያመለክተው ምንም እንኳን መብቱና እውቀቱ ቢፈቅድለትና ችሎታውን ግላዩት ቢችልም ራሱን ስለሚቀጣጠር ሰው ነው። እርሱ የሚለውን ነገር ሌሎች ሁሉ እንዲተበሉትና እንዲታወቅ ፍላጎት የለውም።

ክርስቲያኖች ጥበባቸውን በኑርአቸው እንዲያረጋግጡ ካስረዳቸው በኋላ ያዕቆብ ምድራዊውን ጥበብ ከሰማያዊው ጥበብ ጋር ያነፃፅራል። የእግዚአብሔር ጥበብም ራሱን በመልካም ሥራ እንደሚገልጥ ሁሉ ምድራዊው ጥበብ ራሱን በከፋቱ ይገልጻል። በኢየሩሳሌም በነበረችው ቤተ ክርስቲያን በክርስቲያኖች መካከል ፀብ ነበረባት። ይህም ብጥብጥ ራሱን በሰዎች ልብ ውስጥ በሁለት መንገድ ይገልጣል። አንደኛ፡- ምድራዊ ጥበብ በመራራ ቅንዓት ይገልጻል። አንዳንድ ሰዎች ያዕቆብ ማመልከት የፈለገው አንዳንድ ሰዎች ራሳቸው እውነት ነው ብለው የያዙትን ነገር ለመከላከል በቤተ ክርስቲያን ልዩነት ለመፍጠር ስለሚያበቃቸው መራራ የሃይማኖት ቅንዓት ነው በማለት ይገምታሉ። ሁለተኛ፡- ራሱን በራስ ወዳድነት ምግባር ይገልጻል። ይህም የራስን ክብር ለማግኘትና የራስን ፍላጎት ለመፈፀም ራስን ማስቀደም ነው። እነዚህ ሁለቱ የቤተ ክርስቲያንን አንድነት ያፈርሳሉ። ምንም እንኳን ከሌሎች ክርስቲያኖች የተሰወረ ቢሆንም ራስ ወዳድነት የክርስቲያኖቹን ሕይወት ገዛ።

13ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ በራስ ወዳድነት ልብ የሚያገለግሉ የምታውቃቸው የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ወይም ሌሎች ክርስቲያኖች አሉ? ምሳሌዎችን ስጡ። ለ/ መራራ ቅንዓት በቤተ ክርስቲያን እንዴት እንደሚታይ ምሳሌ ስጡ።

ልብ የሚለው ቃል የሚያመለክተው የደም ወናፍ የሆነውን በአካላችን ውስጥ ያለውን ልብን አይደለም። ነገር ግን ውስጣዊ የጥራት መንፈሳዊ ሕልውና የጥበረ ገባዊ አቋማችን ምንም የሆነውን ነው፤ ምሳሌ 4:23፤ ማቴ.15:19-20 ተመልከት። ግምታዊ ጥበብን ራስን ለማመፃደቅና በዚህ የራስን ጥቅም በመፈለግ ፈንታ ክርስቲያን ይህ ዓይነቱ ጥበብ ምን ዓይነት ክፉ ጥበብ እንደሆነ መገንዘብ አለበት። ክርስቲያኖችም ቢሆኑ ኃጢአተኛነታቸውን መገንዘብና ያመኑበትን የወንጌል እውነት መካድ የለባቸውም። በአማኞች መካከል ጠብን የሚያስከትል ገላዊ ጥበብ አጠቃቀም ካለ አንድ ሰው እንደ ወንጌል እውነት እንደማይኖር ያመለክታል።

ወደ ጠብ የሚያመራው ጥበብ የሚመጣው ከየት ነው? ወደ ትዕቢትና ራስ ወዳድነት የሚመራ ጥበብ ከእግዚአብሔር እንደማይገኝ ያዕቆብ መስክርአል። ነገር ግን በሦስት መንገዶች ይገለጻል።

አንደኛ፡- ምድራዊ ነው። ይህም ግለት ይህ ዓይነቱ ጥበብ የሚመጣው ካልዳነው ዓለም አእምሮ ነው። በማናቸውም ጊዜ ጥበብ ወደ ጠብ ካመራ ያ ጥበብ ያልዳነት የሚጠቀሙበትና ወደ ጠብ ከሚመራቸው ጥበብ ጋር ተመሳሳይ ነው።

ሁለተኛ፡- ሥጋዊ ነው። በውስጡ የእግዚአብሔር ሕይወት አንዳች የለበትም። ነገር ግን በዚህ ፈንታ የሚመጣው ራስ ወዳድነትን ባሕርይ ከተላበሰው ከክፉው የሰው ክፍል ስሜትና ፈቃድ ነው።

ምስተኛ፡- ከአጋንንት ነው። ይህም ግለት የሰውን ዘር ግጥፋት ከሚፈልጉና የቤተ ክርስቲያንን አንድነትና ምስክርነት ግፍረስ ከሚሹ ከሰይጣንና ከአጋንንት ነው ግለት ነው።

የምድራዊ ጥበብ ውጤት በገለሰብ ሕይወት ላይ ይታያል። ምድራዊ ጥበብ ግህበራዊ ችግር አለው። ምድራዊ ጥበብ በመጀመሪያ ደረጃ በገለሰብ ሕይወት ውስጥ በሰሕተተኛ አቋም ይገለጣል። ሌሎችን መጥላት፣ ራስ ወዳድነት፣ የራስን ክብር የራስን ዝናና ጥቅም ከሌሎች ለማጥፋት በብርቱ መፈለግ አለ። ይህ ውስጣዊ ፀባይ በቤተ ክርስቲያን ምስቅልቅል ስለሚፈጥር ለሁሉ በተሉ ገልፅ ይሆናል። አንድነትና ህብረት ይፈርሳል። ፀብ እና የጉደፈ ሥነምግባር ሁሉ በቶሎ ይታያል።

14ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ምድራዊ ጥበብ በቤተ ክርስቲያን ህይወት በምን መንገድ ነበር? ችግሮቹስ ምን ነበሩ? ለ/ ያ ገለሰብ በዚያን ወቅት ራሱን መንፈሳዊ አድርጎ ይመለከት ነበር?

ያዕቆብ ምድራዊውን ጥበብ ከሰግያዊው ጥበብ ጋር ያነፃፅራል። በሁለት መንገድ ይለያያሉ። በምንግጥም ይለያያሉ። አንዱ የሚመጣው ካልዳነውና በኃጢአት ከተበላሸው ሰው ነው። ሌላው የእውነተኛ ጥበብ ሁሉ ምንጭ ከሆነ ከእግዚአብሔር ነው። እነዚህ ነገሮች በውጤታቸውም ይለያያሉ።

የእግዚአብሔር ጥበብ ራሱን የሚገልፀው እንዴት ነው? ያዕቆብ ስለ እግዚአብሔር ጥበብ ሰባት ባሕርያትን ያቀርባል።

1. የእግዚአብሔር ጥበብ ንጹሕ ነው። ይህ የአንድን ጥበብ የሆነ ሰው ውስጣዊ ንጽሕናን ያመለክታል። ሕገ ወጥ መሻቶችም የሉበትም። የተደበቀ ኃጢአት የለበትም። ይህ መጀመሪያ የሆነው ከሁሉ ጠቃሚ ስለሆነ ነው። ከእግዚአብሔር የሚመጣው የምራል (ግብረገባዊ) ንጽሕና የሰግያዊ ጥበብ ፍሬዎች የሚገነቡበት መሠረት ነው።
2. የእግዚአብሔር ጥበብ ታራቂ ሰላም ወዳድ ነው። እንደ ምድራዊው ጥበብ ጠብን በማምጣት ፈንታ ሰላምን ለመፍጠር ይፈልጋል። ከእግዚአብሔር ጋር በሰላም ይኖራል። ከሰውም ጋር በሰላም ይኖራል። በሰላም ብቻ አይደለም የሚኖረው አንድነት በሌለበት ሰፍራ ሁሉ ሰላምን ለመፍጠር ይፈልጋል። ለማናቸውም ንጽሕናን በመሠዋት ሰላም መፍጠር እንደማይቻል መገንዘብ ጠቃሚ ነው። ሌሎችን ግን የንጽሕና ሕይወት እንዲኖሩ በመገለጽ ሰላምን መፍጠር ይቻላል።
3. የእግዚአብሔር ጥበብ ገር ወይም ለሌሎች አሳቢ ነው። ለሌሎች ስሜትና ፍላጎት ገድ ያለው ነው። ከሌሎች ጋር ባለውም ግንኙነት ሌሎችን በሸካራነት ወይም በጨካኝነት አይዘምን፤ ነገር ግን በፍቅር ነው። እርሱን ሌሎች ሊይዙት በሚፈልጉበት መንገድ ሌሎችን ይይዛል።
4. የእግዚአብሔር ጥበብ እጂ ባይ፣ ታዛዥ ናት። ይህም ግለት እውነተኛ ጥበብ የሆነ ሰው የሌሎችን አመለካከትና ሀሳብ ለመስማት ፈቃደኛ ነው።

አመለካከቱን ለመለወጥና አዳዲስ እውነቶችን ለመማር ክፍት ነው። በእርሱ ላይ ለተሾሙትና ሥልጣን ላላቸው ታዝዥ ነው።

5. የአገዚአብሔር ጥበብ ምሕረትና በጎ ፍሬ የሞላበት ናት። ጥበብ ራሱን በችግርና በሥቃይ ውስጥ ላሉት ርኅራኄን በማሳየት ይገልጻል። ጥበቡ ሰው ሌሎችን የሚረዳበትን በተለይም ፍትር የሚያሳያቸው ላጡትና ለተጣሉት መንገድ ይፈልጋል። ፍርድን በተትረፈረፈ ሁኔታ ለማሳየት ሌሎችን ለመርዳት ሁልጊዜ ሙሉ ፍላጎት ያለው ነው። ትንሽ ምሕረት ብቻ አያሳይም ነገር ግን መላው ሕይወቱን ፀባይ የሚያገኝበት ምሕረትን ነው። ምሕረቱ ወይም ውስጣዊ ርኅራኄው ሁልጊዜ ራሱን በመልካም ሥራ ይገልጻል።

6. የአገዚአብሔር ጥበብ አድሎ አያሳይም። እንዳንድ ሰዎችን ከሌሎች የተሻሉ አድርጎ አያይም። ሌሎች እንደሚያደርጉት ውጫዊ ገጽታዎችን መመልከት ይቃወማል፤ ነገር ግን ልብን ይመለከታል። ሰዎችን ሁሉ የሚይዛቸው ተለዋዋጭ ባለሙሆን ነው። ለዘራቸው፣ ለገንዘባቸው አቋም ሆነ ለትምህርት ደረጃቸው ገድ የለውም።

7. የአገዚአብሔር ጥበብ ገብዝነት የለበትም። በሚያደርገው ነገር ሁሉ እውነተኛ ነው ወይም የታመነ ነው። የሚያደርገውን ነገር በሌሎች ዓይን ፈት መልካም ሆኖ ለመታየት አያደርግም። በሚያደርገው ነገር ሁሉ ጥበቡ ሰው በልቡ ያለውን ነገር ነው የሚያገኝበት።

15ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ በቤተ ክርስቲያን ጥበብ ነው ብለህ ስለምትገምተው ሰው አስብ። እነዚህ ሰዓት ፀባዮች ይታዩበታል? ለ/ እንዴት? ሐ/ ምሳሌዎችን ስጥ። መ/ በሕይወትህ የአገዚአብሔርን ጥበብ የምትገልጠው እንዴት ነው?

ያዕቆብ ወደ ሰላም ሀሳብ በመመለስ ይህን ክፍል ይደመድማል። በሰማያዊው ጥበብ ጥበቡ ክርስቲያን ባለበት ሥፍራ ሁሉ ሰላምን ይፈጥራል። ባለበት ሥፍራ ሁሉ የሰላምን ዘር ይዘራል። ውጤቱም የሌሎች ሰላምን ግጭድ ብቻ ሳይሆን በጽድቅ አማካይነት እርሱ ራሱ ከሌሎች ጋር በሰላምና በስምምነት ይኖራል።

16ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ቤተ ክርስቲያን የምትታወቀው በሰላማዊነት ወይስ በብጥብጧ ነው? ለ/ የብጥብጡ መንስኤ ምንድነው? ሐ/ ምድራዊ ጥበብ ጠቡን ያስነሳው እንዴት ነው? መ/ ሰማያዊው ጥበብ እንዴት መገለጥ አለበት?

ምስተኛ ቀን ክፍል ሁለት፡ ያዕቆብ 4፡1-6 አጥና

17ኛ ጥያቄ፡- በአማኞች መካከል የጠብና የብጥብጥ ምንጭ ምንድነው?

18ኛ ጥያቄ፡- ክፉ መሻቶች ለሚፈልጓቸው ምን ያመጣሉ?

19ኛ ጥያቄ፡- በምን ሁለት ምክንያት ነው የሚጣሉ ክርስቲያኖች የሚፈልጉትን የማያገኙት?

20ኛ ጥያቄ፡- እንዳንድ ሰዎች ከመጥር ነገር የተነሳ ይጸልያሉ፤ ይህ የሚፀልዩበት ነገር ምንድን ነው?

21ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ ራሳቸውን ለማስደሰት የሚኖሩትን ክርስቲያኖች ምን ብሎ ይጠራቸዋል?

22ኛ ጥያቄ፡- ከዓለም ጋር ወዳጅነት መፍጠር ከፈለግን ከአገዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ምን ይሆናል?

23ኛ ጥያቄ፡- እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ምን ያደርጋቸዋል? ትሁታንንስ?

ምድራዊ ጥበብ ወደ ጠብና ብጥብጥ እንደሚመራ አይተናል። ሰማያዊ ጥበብ ደግሞ ሰላምና እንድነትን እንደሚያመጣ ተረድተናል። በያዕቆብ 4፡1-6 ያዕቆብ በክርስቲያኖች መካከል ጠብ ሊያስከትል ስለሚችለው ነገር በጥልቅ ይመረምራል። በክርስቲያኖች መካከል የሚነሳ ጥል ምክንያቱ የእያንዳንዱ ገለሰብ ክርስቲያን ራስን መውደድና ከዓለም ጋር ያለው ወዳጅነት እንደሆነ እናያለን።

ያዕቆብ ያለማድረጥ እርስ በርሳቸው ለሚጣሉ ክርስቲያኖች የሚጽፍ ይመስላል። ዛሬ የብዙዎቻችን ቤተ ክርስቲያን ጥቂት ሰላም ብዙ ጠብ ያለው ይመስላል። ያዕቆብ ክርስቲያኖች ስለእነዚህ ጠቦች ምንጭ እንዲያስቡ ያበረታታቸዋል። ምን ጊዜም ቢሆን የጠብን ተጠያቂነት ማኖር የምንፈልገው በተወሰኑ ሰዎች ላይ ነው፤ በተለይም ተላክተዋል ብለን በምንገምታቸው ሰዎች ላይ። ያዕቆብ ግን በደሉን ያኖረው በጠቡ ውስጥ በተገኙ ሰዎች ሁሉ ላይ ነው። ያዕቆብ ጠቡን ለመገለጽ ሁለት ታላቶችን ተጠቅሟል። የመጀመሪያው ቃል ጥል ሲሆን። ይህም የሁለት የማይሰማው ሰዎችን ውስጣዊ ጥላቻ ያመለክታል። ሌላው ቃል ጠብ ነው። ይህም ከውስጣዊ ጥላቻ የሚመነጭ የማያቋርጥ የቃላት ጦርነትን ያሳያል።

ያዕቆብ የእነዚህን ብጥብጦች ምንጭ በክርስቲያኖች ልብ ውስጥ ያለ የጠብ ፍላጎት እንደሆነ ይጠቁማል። ያዕቆብ የጦርነት ምሳሌውን በመቀጠል የክርስቲያኖችን ልብ የሚፈልጉትን ለማግኘት የተለያዩ መሻቶች በሚዋጉበት ጦር ሚዳ ይመስለዋል። ክርስቲያን በአንድ በኩል እግዚአብሔርን ለመታዘዝ መሻት ሲኖረው በሌላ በኩል ደግሞ ሥጋን ለመታዘዝ መሻት አለው፤ (ገላ. 5፡16-18)። ዓለማዊ ክርስቲያኖች የሚፈልጉትን ለማግኘት ወይም ደግሞ ራሳቸውን ማስደሰት ይፈልጋሉ። ክርስቲያኖቹ ራሳቸውን ማስደሰት እንደ መፈለጋቸው መጠን ውስጣዊ ውጥረታቸውና መሻታቸው ፍላጎታቸውን እንዳይፈጽሙ በሚያገደቸው ሁሉ ላይ በቁጣና በጥላቻ እንዲነሳሉባቸው ያደርጋቸዋል።

ያዕቆብ የክርስቲያኖችን ውስጣዊ ራስ ወዳድነት የመጨረሻ አደገኛ ውጤት ያሳያል። ተርጓሚዎች ያዕቆብ 3፡3 ለመተርጎም ብዙ ተቸግረውበታል፤ ምክንያቱም ዐረፍተ ነገሩ የት እንደሚያልቅና ከዚህም ጋር አብሮ መሄድ ያለበትን ሀሳብ ማወቅ አቅቶአቸዋል። ያዕቆብ ሁለት አረፍተ ነገሮችን የሚያቀርብ ይመስላል።

አንደኛ፡- ክርስቲያኖቹ የራሳቸውን ክብር ይፈልጉ ነበር። ነገሮችን ይመኙ ነበር። ብልጥጥና ክብርን ይቹ ነበር። የተመኙትን ነገር አለማግኘታቸው ብቻ ሳይሆን ይገድሉ ነበር። ያዕቆብ እንደ ኢየሱስና ዮሐንስ መግደል የሚለውን ቃል የተጠቀመበት ምሳሌያዊ ገጽታውን ነው፤ (ማቴ.5፡21-22፤ 1ዮሐ.3፡15)። ክርስቲያኖችን ጥላቻቸውና ጠባቸው ቢላዋን አንስቶ የሚጣሉትን ሰው እንደመግደል ያለ ነገር እንደሆነ የሚያሳይ ቃል ነው። ወንጀላቸው በእግዚአብሔር ፊት ታላቅ ነበር።

ሁለተኛ፡- ያዕቆብ ክርስቲያኖቹ ወደ ጠብ እስኪመራቸው ድረስ የሌላውን ሰው ሁብትና ሥልጣን በብርቱ ይመኙ ነበር። አሁንም በድጋሚ እቅዳቸው ተበላሸ። በመጨረሻም እርስ በርሳቸው ተጣሉ። በቃላት የሚያደርጉትም ጦርነት በመሣሪያ ጦርነት እንደማድረግ የከፋ ነው።

ያዕቆብ እነዚህ ክርስቲያኖች ለምን የተመኙትን እንደግናገሩ ሁለት ምክንያቶችን ያሳያል። አንደኛ፡- የሚረዱትን ነገር እግዚአብሔርን መጠየቅ ረስተው በራሳቸው ኃይልና በራሳቸው ክፉ ዘዴዎች ለማግኘት ይዘኩ ነበር። የሚረዱትን ነገር ለማግኘት በጸሎት የእዚአብሔርን ፊት በመረለግ ረንታ ጥበባቸውን በመጠቀም ይጋደሉ ነበር። ሁለተኛ፡- ምንም እንኳን አንዳንዶች እግዚአብሔርን ለመጠየቅ ቢወስኑም የሚጠይቁት ከተሳሳተ እቅድ የተነሳ ነበር። በያዕቆብ 1:6 እንዳየው ጸሎታችን እንዲመለስ ከተረዳን በእምነት መጸለይ አለብን። አሁን ደግሞ የያዕቆብ ጸሎታችን በእግዚአብሔር እንዲመለስ ትክክለኛ የልብ ሁኔታ ይኑረን ሲል ሌላ ሀሳብ ይጨምራል። ክርስቲያኖች ነገሮችን የሚረዱት ለራሳቸው ደስታ ነው። የሚጸልዩትም በራስ ወዳድነት እንጂ እግዚአብሔርን ለማስደሰት አይደለም። በመጨረሻም ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸው ግንኙነት ይፈርሳል፤ ጸሎታቸውም አይመለስም።

24ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት። ጸሎታችን እንዲመለስ መኖር ያለባቸው አንዳንድ ነገሮች ምንድን ናቸው? መዝ. 34:15! 145:18! ሉቃ.18:14! 1ዮሐ.5:14።

ያዕቆብ እነዚህን ዓለማዊ ክርስቲያኖች በሦስት መንገድ ይዝግየታል።

አንደኛ፡- አመንዝራዎች ይላቸዋል። ብሉይ ኪዳን ብዙ ጊዜ ይህን ቃል በምሳሌነት የሚጠቀምበት እግዚአብሔርን እንከተላለን የሚሉት ግን ደግሞ ጣዖትን የሚከተሉትን ሰዎች ለማመልከት ነው።

25ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከትና ስለመንፈሳዊ አመንዝራነት ምን እንደሚሉ አይ። ኢሳ.57:3-13! ማቴ. 12:39።

ለክርስቲያኖች መንፈሳዊ አመንዝራነት የሚለው ቃል ግናቸውንም ነገር ከእግዚአብሔር በላይ ግድረግን ያጠቃልላል። በግናቸውም ጊዜ የምንፈልገው ነገር እግዚአብሔርን እንዳንታዘዝ ካደረግን ለእግዚአብሔር ያልታመንን ሰዎች ነን። ስለዚህም መንፈሳዊ አመንዝራነትን እንፈጽማለን። በተለይም እኛ የክርስቶስ መሽርች የተባለን ክርስቲያኖች ምን ጊዜም ቢሆን የክርስቶስን ጌትነት በሕይወታችን የምንቃወም ከሆነ መንፈሳዊ አመንዝራነትን እንፈጽማለን። የያዕቆብ አመንዝራዎች የሚለውን ቃል በመጠቀም የራስ ወዳድነትን ኃጢአት ከፋነት ያሳየናል።

ብዙ ጊዜ ክርስቲያኖች ዓለም በምትደሰትበት ተመሳሳይ ደስታ ሲደሰቱ ይታያሉ። እነዚህ ክርስቲያኖች ዓለማዊ ክርስቲያኖችም ይባላሉ። የያዕቆብ ዓለም የሚለውን ቃል እዚህ የተጠቀመበት ይህን የተፈጠረውን ግዙፍን ዓለም ለማመልከት አይደለም፤ ነገር ግን ያልዳኑትን ባሕሪ የሚገልጽ የአስተሳሰብና የመኝት ሥርዓት ነው። ያልዳኑት ሰዎች ግብ ራሱን ማከበር ነው። ራሳቸውን ከመውደድ የተነሳ ነገሮች ሁሉ ለእነርሱ ጥቅም እንዲሆኑ ይፈልጋሉ። የዚህ ዓለም እምነት ስርዓት የእግዚአብሔር ጠላት ነው። በግናቸውም ጊዜ ክርስቲያን የልሆኑቱ እንደሚረዱት ራሳችንን በዓለም ፍላጎትና እምነት መለወጥ የምንፈልግ ከሆነ ከእግዚአብሔር ፍቃድ ጋር የሚጣሉትን እንተባበራለን። ይህ መንፈሳዊ ምንዝርና ነው። በግናቸውም ጊዜ በእኛና በእግዚአብሔር መካከል አንድ ነገር ሲገባ ገንዘብም ሆነ ትምህርት ቤተሰብም ሆነ ጓደኛ ከእግዚአብሔር ይልቅ ጠቃሚ ከሆኑብን በሕይወታችን ጣዖት አምልኮ እና መንፈሳዊ ምንዝርና እንፈጽማለን። የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስንቃወምና

ሁለተኛ:- ያዕቆብ ዓለማዊ ክርስቲያኖችን የሚያደርጉት ነገር መጽሐፍ የሚያስተምረውን እንደሚታረን በማሳየት ይገስገኛል። ያዕቆብ መጽሐፍ የሚያስተምረውን ሲል ምን ማለቱ እንደሆነ ግልጽ አይደለም፤ ነገር ግን እሱ ካተኮረበት እውነት ጋር የሚሄዱትን ብዙ ጥቅሶች ማለቱ ይሆናል።

26ኛ ጥያቄ:- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከትና የያዕቆብን ትምህርት እንዴት እንደሚደግፉ እይ:- ዘዳ.5:9፤ መዝ.119:20፤ ምላ. 21:10፤ ኢሳ.63:8-16፤ ዘኢ.1:14፤ 8:2።

እነዚህ ጥቅሶች ሰው እግዚአብሔርን እና ዓለምን መውደድ እንደማይችል ያሳያሉ። ዓለምን መውደድ የመጻሕፍን መንፈሳዊ ትምህርት መቃወም ነው። መጨረሻችንም የእግዚአብሔር ጠላት መሆን ነው።

ሦስተኛ:- ያዕቆብ ዓለማዊነት እንዴት ወደ እግዚአብሔር ፍርድ እንደሚያመራ ያሳያል። ያዕቆብ 4:5 ምናልባት በመጽሐፍ ቅዱስ ካሉት ጥቅሶች ለመተርጉም አስቸጋሪ ከሆኑት አንዱ ሳይሆን አይቀርም፤ ምክንያቱም ግልጽ አይደለም። በያዕቆብ 4:5 ያለው ችግር ያዕቆብ የሰውን መንፈስ ይሁን ወይም መንፈስ ቅዱስን ማናቸውን እንደሚያመለክት አናውቅም። ቅንዓት የሚለውን ቃል በመልካም ይሁን በመጥር ስሜት እንደተጠቀመበት አናውቅም። አንዳንድ ይህ ቃል ጥሩ ትርጉም ሊኖረው ይችላል፤ (ዘፀ.20:15፤ ኢዩ.2:18፤ ዘኢ.1:14፤ 1ቆሮ.10:22፤ 2ቆሮ.11:2)። እንደዚሁም «እኛ» የሚለው ቃል ሰውን ሁሉ ወይም ክርስቲያኖችን ብቻ ለማመልከት እንደተጠቀመበት አናውቅም።

ሦስት ዋና ዋና ትርጉሞች ተሰጥተዋል። አንዳንዶች ያዕቆብ የሚያስተምረው እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥር በውስጡ ያኖረውን የሰው መንፈስ ለእርሱ ፍጹም ታማኝ እንዲሆን እንደሚፈልግ ከሐዘቡ የሚፈልግበትን ለማሳየት ነው የሚል ስሜት ሲኖራቸው ሁለተኛው ትርጉም እግዚአብሔር በፍጥረት ጊዜ ለሰው የሰጠው መንፈስ እርሱን በዓለም ተድላዎች ማስደሰት ይፈልጋል የሚል ነው። ይህም ብዙ ጊዜ መቀናናትን ያስከትላል። ሦስተኛው ትርጉም ስንድን የተሰጠ መንፈስ ቅዱስ ለእግዚአብሔር ፍጹም ታማኝ እንድንሆንለት ነው የሚል ነው። ከዓለም ጋር የሚደረግ ማንኛቸውም አመንዝራነት ቃላቱ ሐዘንን ያስከትልበታል። እንግዲህ የተኛው ትርጉም ትክክለኛ እንደሆነ ለማወቅ ያስቸግራል።

ምንም እንኳን ልጆቹ ለደስታ ብዙ ጊዜ ወደ ዓለም በሄዱ እግዚአብሔር አይጥላቸውም ጸጋውን በሳያቸው ላይ ማፍሰሱን ይቀጥላል። ይህም ጸጋ የተዘጋጀው ዓለማዊው ክርስቲያ ራሱን ለእግዚአብሔር እንዲሰጥና ያለማቋረጥ እንዲያገለግለው ነው።

ያዕቆብ እግዚአብሔር ለየገለሰቡ ያለው አቋም በገለሰቡ ውስጣዊ ገጽታ እንደሚተመ ለማሳየት መንፈሳዊ መጽሐፍን ይጠቀማል። የእግዚአብሔርን ጸጋ በትዕቢትና በራስ ወዳድነት ከተቃወመ የእግዚአብሔር ፍርድ ይጠብቀዋል። የራስን ክብር ለማግኘት ወይም እራስ ከሌሎች ይልቅ ጠቃሚ አድርጎ ለማየት ክርስቲያን የሚያደርገውን ማናቸውንም መከ እግዚአብሔር ይቃወማል። እግዚአብሔር ራሱ ያንን ሰው ይዋጋዋል። እንዲያውም ትሑ

ያደርገዋል። ሰው በእግዚአብሔር ፊት ትሑት ከሆነ ኃጢአቱ በጥልቅ የሚሰግውና የእግዚአብሔርን ዕርዳታ የሚፈልግ ከሆነ እግዚአብሔር ይረዳዋል። ትሑት ሰው በራሱ ላይ አይደገፍም። የራሱ ፍላጎት እንዲሟላ መጋደል (መጣላት) አይፈልግም። እግዚአብሔር እንደሚያስፈልገው ይረዳል፤ ሊረዳውም እንደሚችል ይተግመንበታል። ያንን ሰው እግዚአብሔር ያከብረዋል የሸልመዋልም። የእግዚአብሔር ጸጋ በመከራ ጊዜም ያጸናዋል። ለታማኝነቱም ብድራት ይሰጠዋል።

27ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ክርስቲያኖች ትዕቢትን የሚያሳዩባቸውን መንገዶች ዘርዘር። ለ/ ይህ ከሌሎች ጋር ያላቸውን ግንኙነት እንዴት ይጉዳል? ሐ/ ክርስቲያኖች ትሕትና የሚያሳዩባቸውን መንገዶች ዘርዘር። መ/ ይህ ከሌሎች ጋር ያላቸውን ግንኙነት የሚነካው እንዴት ነው?

አራተኛ ቀን ክፍል ሦስት፡ ያዕቆብ 4፡7-10 አጥና

28ኛ ጥያቄ፡- በያዕቆብ 4፡7 ምን ሁለት ትእዛዞችን እናገኛለን?

29ኛ ጥያቄ፡- ዲያብሎስን ስንቃወም ምን ይሆናል?

30ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ወደ እርሱ ስንቀርብ እግዚአብሔር ምን ያደርጋል? ለ/ ይህ ምን ግለት ነው?

31ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ያዕቆብ ክርስቲያኖች እጃቸውን እንዲያገዱ ለምን ጠየቀ? ለ/ ይህ ምን ግለት ነው? ሐ/ አንድ ሰው ልቡን የሚያነፃው እንዴት ነው?

32ኛ ጥያቄ፡- በያዕቆብ 4፡9 ያዕቆብ እንደዚህ አይነቱን ጠንካራ ቃል (ጳንጽ) ለምን ተጠቀመ?

33ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ እግዚአብሔር ለትሑቱ ምን ያደርጋል? ለ/ ይህ ምን ግለት ነው?

ለዓለም ያለን ፍቅር ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ሕብረት ያፈርሳል። ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ኅብረት ከተቋረጠ በኋላ ያንን ሕብረት ለማደስ ያለው አንድ አማራጭ መንገዱ እውነተኛ ንስሐ መግባት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ንስሐ ግለት ስላደረግነው ነገር መፀፀት ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ሕይወታችንን ለመለወጥ ውሳኔ ማድረግ ነው። በያዕቆብ 4፡7-10 ያዕቆብ የኃጢአትን ከባድነት ያሳያል። ይኸውም ከልብ ካልሆነ በቀር እግዚአብሔር ንስሐችን እንደማይቀበል በመጠቀም ነው። ብዙ ጊዜ እኛ ክርስቲያኖች ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት ምን ያህል የሚያስከቱ ነገር እንደሆነ አናስተውልም። ስለዚህ የእውነተኛ ንስሐ አስፈላጊነቱ አይታየንም። በእግዚአብሔር ወይም በሰው ላይ በማናቸውም ጊዜ ኃጢአት ስንሠራ እግዚአብሔርንም ሆነ ሰውን ሁለቱንም ይቅርታ መጠየቅ አለብን። ይህ በውጫዊ ገጽታችን ጥቂት ቃላትን በመናገር ወይም ደግሞ ምድር ላይ ወድቆ በመስገድ ኃዘንን መግለጥ አይደለም፤ ነገር ግን ከልብ በመነጫ እውነተኛ ኃዘን ተግባራችንን ለመለወጥ ውሳኔ ማድረግ ነው።

34ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ የኢትዮጵያ ክርስቲያኖች እርስ በርሳቸው ይቅርታ የሚጠያየቁት እንዴት ነው? ለ/ ምን ነገሮችን ያደርጋሉ? እነዚህን በእውነት ያለንስሐ ማድረግ ይችላሉ? ሐ/ በሐሰተኛ ንስሐና በእውነተኛ ንስሐ መካከል ያለው ልዩነት ምንድነው?

ያዕቆብ በንጽሕና ላመራመድ ክርስቲያኖች መከተል የሚገባቸውን ሁለት መሠረታዊ ትእዛዞችን በማሳየት ስለ ንስሐ ማስረዳቱን ይጀምራል። አንደኛ፡- ለእግዚአብሔር የመገዛት ስሜት መኖር አለበት። ግናቸውም የአመፀኝነት ስሜት ኃጢአት ነው። ከእግዚአብሔር ጋር የተስተካከለ ግንኙነት ካደረገና እርሱንም በሕይወታችን ላይ ያለውን የበላይነት ከተቀበልን ብቻ ንጹሐን መሆን እንችላለን። የራሳችንን ደስታ ለማግኘት ከፈለግንና ራስ ወዳዶች ከሆንን እንደ ዓለማውያን እንሆናለን። ለእግዚአብሔር ከተገዛን በሕይወታችን ላይ ገዢ እናደርገዋለን። የሚፈልግብንን ነገር ለማድረግም እንፈልጋለን። በኃጢአት ላይ በሕይወታችን ድል ለማግኘት ቁልፉ ያለማድረግ ሕይወታችንን ሁሉ ሁኔታችንን ሁሉ አስተሳሰባችንና ድርጊታችንን በሙሉ ለእግዚአብሔር ስናስገዛና እግዚአብሔር እንዲገዛቸው ስንጠይቀው ነው።

ሁለተኛ፡- ክርስቲያን በዲያብሎስ ላይ በፍጥነት እርምጃ መውሰድ አለበት። ዲያብሎስ ጠላታችን ነው፤ ለእግዚአብሔር ከመገዛት ሊያርቀን ይፈልጋል። በግናቸውም ጊዜ ራሳችንን ስናስደስት ዲያብሎስን ደስ እናሰኛለን።

35ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ዲያብሎስ ግለት ምን ግለት ነው? ለ/ ይህን ቃል ከመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ተመልከት።

ዲያብሎስ የሚለው ቃል ከላቭ፡ ወይም ስም አጥፈ ግለት ነው። ቃሉ ከሰይጣን ሥራዎች መካከል የአንዱ መግለጫ ነው። ዲያብሎስ የእግዚአብሔር ተንደኛ ጠላት ነው። ሰይጣን ያለማድረግ የእግዚአብሔርን ሥራዎች ሁሉ ለማፍረስ ይፈልጋል። ከሰይጣን ሥራዎች መካከል አንዱ የእግዚአብሔርን ሕዝቦች በእግዚአብሔር ፊት መከሰስና መወገጃል ነው። ይህንን የሰይጣን ሥራ በኢየሱስ መጽሐፍ የመጀመሪያ ምዕራፍ ላይ እናያለን። ምንም እንኳን ሰይጣን ሃይለኛ ቢሆንም ኃይል ሊቋቋም አይችልም። በአዲስ ኪዳን ክርስቶስ ሰይጣንንና ረዳቶቹን (አጋንንትን) እንዴት እንዳሸነፉቸው እናያለን፤ ማቴ. 4፡1-11፤ ማር. 3፡22-27። በመስቀል ላይ ክርስቶስ በሰይጣን ላይ ድል ተቀዳጀ፤ ዮሐ. 12፡31-32። ምንም እንኳን የሰይጣን የመጨረሻ ዕድል ቢወሰንና ወደ ገዝም የሚጣል ቢሆንም እስከዚያች የመጨረሻ ቀን ድረስ መሥራቱን አያቋርጥም። ስለዚህ ከምግባሩ እንድንጠነቀቅና ራሳችንን ለእርሱ እንዳናዘጋጅ ማስጠንቀቂያ ተሰጥቶናል፤ 1ኢ፲. 5፡8-9።

36ኛ ጥያቄ፡- ከኤፌ.6፡12-17 አንብብና ሰይጣንን ድል ለማድረግ የሚያስፈልጉንን መሣሪያዎች ጥቀስ።

ያዕቆብ ሰይጣን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንደሚሸነፍ አረጋግጦልናል። ሰይጣን በውን ያለፈቃዱ ሊያሸንፈው አይችልም። ለራሳችን ፍላጎትና በራሳችን ብርታት ስንኖር ሰይጣን እንዲቆጣጠርን እንፈቅድለታለን። ለእግዚአብሔር በመገዛት ስንኖር ሰይጣንን ማሸነፍ እንችላለን።

በያዕቆብ 4፡8-10 ላይ ያዕቆብ ስለምን ዓይነት መገዛትና ንስሐ መግባት እንደሚናገር በደንብ ይገልጻል። በእውነተኛ ንስሐ ውስጥ የሚካተቱ አራት ነገሮችን ያቀርባል። አንደኛ፡- ንስሐ ወደ እግዚአብሔር መቅረብን ያጠቃልላል። ኃጢአትን ስንሠራ የዓለም ወዳጆች እንሆናለን። ስለዚህ የዓለምን ማራኪነት በመቃወም እግዚአብሔርን መፈለግ አለብን። በንጽሕና ብቻ የሚገኘውን ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ሕብረትን መፈለግ አለብን።

ዓለምን ስንቃወምና ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ስንፈልግ እግዚአብሔር እንደሚገኝልን ተስፋን ሰጥቶናል። ወደ እኛ በመቅረብም ከእኛ ጋር ሕብረት ይፈጥራል፤ ኤር.29:11-13።

ሁለተኛ:- ንስሐ ገላጭ ንጽሕናን ይጨምራል። ያዕቆብ ይህን ገላጭን ንጽሕና ለመግለጽ የብሉይ ኪዳንን አምልኮ ምሳሌ ይጠቅማል። ምን ጊዜም ቢሆን ካህኑ ለማገልገል ወደ እግዚአብሔር ፊት ሲቀርብ እጁን መታጠብ አለበት። ይህም ራሱን ከኃጢአት የማንጻት ምልክት ነው፤ ዘሌዋ.16:4። ይህ ውጫዊ ድርጊት ለእግዚአብሔር የመናዘዝ የውስጣዊ ንጽሕና ምልክት ነው፤ መዝ.24:11 እ.ሳ.1:15-16። ያዕቆብ ዓለማዊ ክርስቲያኖችን ከክፉ ምግባራቸው እና ከዓለም የሚበክሉ ደስታዎች እንዲመለሱ ያዛል። እንዲሁም ልባቸውን እንዲያገዱ ያዛል። ይህ ለአይሁድ የተለመደ አባባል ነበር። ካህናት፣ እግዚአብሔርን የሚያመልኩና የሚያገለግሉ ሁሉ እግዚአብሔርን ከማምለክ የሚያገዳቸውን ግናቸውንም ነገር እንዲያስወግዱ የሚያሳይ ምሳሌ ነው። ዓለምን የሚወዱና ደስታዋን የሚከተሉ ክርስቲያኖች መንፈሳዊ አመንዝራዎች ናቸው። ከሁሉ በላይ ውስጣዊ ንጽሕናቸውንና እግዚአብሔርን መታዘዛቸውን ግደስ ያስፈልጋቸዋል።

ያዕቆብ እነዚህን ዓለማዊ ክርስቲያኖች በሁለት ስም ይጠራቸዋል። አንደኛ:- ኃጢአተኞች ግለትም እግዚአብሔርን ባለመታዘዝ የሚኖሩ ሰዎች ይላቸዋል። ሁለተኛ ሁለት ሀሳብ ያላቸው ይላቸዋል። ይህም ክርስቲያኖች ልባቸው በእግዚአብሔርና በዓለም መካከል እንደተከፈለ ያሳያል። እግዚአብሔርንና ዓለምን ለማስደሰት ይጥሩ ነበር። እነዚህ ሁለት ሰዎች ክርስቲያኖች ኃጢአታቸው እንዲሰማቸውና ወደ እግዚአብሔር እንዲመለሱ ለማድረግ የተሰጡ ናቸው።

ሦስተኛ:- ያዕቆብ የእውነተኛ የኃጢአት ኑዛዜን አስፈላጊነት ይጠቁማል። ኃጢአት ከባድ ነገር እንደሆነና እውነተኛ ውስጣዊ ሐዘንና ንስሐ መግባት እንደሚያስፈልግ ለማሳየት ጠንካራ ቃል ይጠቀማል። ተከታታይ ትእዛዞችን ይሰጣል። 1ኛ እዘኑ አለ። ስሜታቸው መሰበር ነበረበትና። ስላደረጉትም ነገር በእግዚአብሔር ፊት ጥልቅ የሆነ የፃፍረት ስሜት ሊሰጣቸው ይገባል። እንዲሁም እግዚአብሔርንና ሌሎች ሰዎችን ስለበደሉ ግልቀስና መፅዕኑ ይገባቸዋል። ስሜታቸው በልባቸው ያለውን ሐዘንና ትካዜ እንዲገልጽ መፍቀድ አለባቸው። ከዓለማዊ ዓደኞቸው ጋር ደስታን ለማግኘት ከሚያደርጉት ፈንጠዚያ መመለስ አለባቸው። ነገር ግን በዚህ ፈንታ አንድ ትልቅ ሐዘን የመታቸውን ያህል ግልቀስ አለባቸው። በልባቸው ያለው ጉዳት እንዲገለጥ ደስታቸው ወደ ሐዘን መለወጥ አለበት።

ያዕቆብ እውነተኛ ንስሐ ምን እንደሆነ ለማሳየት የተቻለውን ያህል ከባድ ቃላት ይጠቀማል። ንስሐ ለሰው ሁሉ በገሃድ ለታይታ ይደረግ የሚል ሀሳብ የለውም፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአትን በመሥራት የሚመጣ ውስጣዊ የበደለኛነት ስሜት የምንወደው ሰው የሞተብንን ያህል ልባችን መጉዳት አለበት። ይህም የጠለቀ ሐዘን በውጫዊው ስሜታችን ላይ ተፅዕኖ ሊያደርግና እንዲያውም የንስሐን እንባ ሊያስከትል ይችላል። እውነተኛ ንስሐ የኃጢአትን በእግዚአብሔር ፊት ከፋ መሆን ይገልጻል። ስለዚህ በልባችን ክፉነት ምክንያት የጠለቀ ሐዘንን ያመጣል። እንዲሁም ከክፉ ወደ እግዚአብሔር እንድንመለስ ያደርጋል።

በመጨረሻ ንስሐ ከእግዚአብሔር ጋር የተስተካከለ ገንኙነትን ያጠቃልላል። ይህም ገንኙነት በእግዚአብሔር ፊት ትሑት ከምንሆንበት አንዱ ነው። የእግዚአብሔርን ታላቅነትና ቅድስና እኛም በእርሱ ፊት ለመቆም የማንገባ ሰዎች መሆናችንን ያሳስበናል። ለእግዚአብሔር

ተገዢዎች ልንሆን እና በክርስቶስ ባገኘነው ንጽሕና ላይ ልንደገፍ ይገባል፤ 1ዮሐ.1:9። እንዲሁም እርሱ ሕይወታችንን ሙሉ በሙሉ እንዲቆጣጠር መፍቀድ አለብን።

ያዕቆብ ከእግዚአብሔር ጋር በትሕትና ገንኙነት ያላቸውን ሰዎች ሽልግት በማሳየት ይደመድማል። እግዚአብሔር ከፍ እንደሚያደርጋቸው ተስፋን ሰጥቷል። ይቅር በማለት እና በዓይኖቹ ራት ጥገስ ወዳገኘው ሥፍራ በመመለስ ውስጣዊ ደስታቸውን እና ሰላማቸውን በመመለስ ከፍ ያደርጋቸዋል። ክርስቶስ በክብር ሲመጣ ሽልግትን በመስጠት ከፍ ከፍ ያደርጋቸዋል።

37ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ከክርስቶስ ጋር ያለህ ገንኙነት ምን ይመስላል? ለ/ ንስሐ ያስረዳሃል? እውነተኛ ንስሐ በሕይወትህ ላይ የሚያሳየው ለውጥ እንዴት ነው?

አምስተኛ ቀን፡ - የዚህን ሳምንት ትምህርት ከልስና ለሳምንቱ ስብሰባ የሚሆኑትን የውይይት ጥያቄዎች ተመልከት።

የሳምንቱ ስብሰባ

ሀ. የሳምንቱ የአምልኮ ጊዜ

ለ. ጸሎት

ሐ. የሳምንቱ ትምህርት ክለሳ

መ. ውይይት

1. ሀ/ በእግዚአብሔር ጥበብና በሰው ጥበብ መካከል ያለው ልዩነት ምንድነው? ለ/ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ጥበብ የሚያሳዩት እንዴት ነው? ሐ/ የዓለምንስ ጥበብ የሚያሳዩት እንዴት ነው? መ/ በቤተ ክርስቲያንህ የትኛው ጥበብ አይሉ ይታያል?
2. ሀ/ ራስ ወዳድነት ራሱን በሕይወትህ የሚገልጠው እንዴት ነው? ለ/ በቤተ ክርስቲያንህስ? ሐ/ መንስኤው ምንድን ነው? መ/ ክርስቲያኖች ራሳቸውን በመውደድ ሲኖሩ በሕይወታቸውና በቤተ ክርስቲያን የሚያስከትለው ውጤት ምንድነው?
3. ሀ/ ለጸሎትህ አንዳንድ ጊዜ መልስ የማታገኝበትን የተለያዩ ምክንያቶች ጥቀስ። ለ/ እግዚአብሔር ጸሎታችንን እንደሚለማና እንደሚመልስ እርግጠኞች የሚያደርጉን አንዳንድ ልናደርጋቸው የሚገቡን ነገሮች ምንድናቸው?
4. ሀ/ እንደ እግዚአብሔር ረቃድ ያለ ንስሐ የሚታየው እንዴት ነው? ለ/ በኢትዮጵያ ንስሐ የሚገለጽባቸው አንዳንድ ባሕላዊ መንገዶች ምንድን ናቸው? ሐ/ እነዚህን ንስሐችን ለመግለጥ ልንጠቀምባቸው እንችላለን? መ/ አደገኛነቱ እምኑ ላይ ነው?

ሠ. ጸሎት

ትምህርት አሥራ ስምንት

ያዕቆብ 4:11-5:6

አንደኛ ቀን

«ወንድሞች ሆይ እርስ በእርሳችሁ አትተግሙ። ወንድሙን የሚያግ በወንድሙ የሚፈርድ ሕገን ያግል በሕግም ይፈርዳል» ያዕቆብ 4:11።

የግናቸውም ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ያለግዳረጥ ከሁሉ የበለጠ አስቸጋሪ ነገር የሚገጥማቸው የቤተ ክርስቲያናቸው ሰላምና አንድነት ግጥት እንደሆነ ይናገራሉ። ብዙ ጊዜ እርስ በርሳቸው ጎበሬትን መፍጠር የማይፈልጉ የተውሰኑ ግለሰቦች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አሉ። አንዳንድ ጊዜም እርስ በርሳቸው የማይነጋገሩ ቤተሰቦች አሉ። አንዳንዴም አንዱ ቤተሰብ ከሌላው ቤተሰብ ጋር መገናኘት ስለማይፈልግ ያችን ቤተ ክርስቲያን ለቆ ወደ ሌላ ቤተ ክርስቲያን ይሄዳል። ይህ አንድነትን ወይም ህብረትን የግጥት ችግር አንዳንድ ክርስቲያኖች በሌላው ላይ ነቀፋን ሲናገሩ ይገለጣል። እነዚህም ሰዎች ብዙ ጊዜ ሌሎች የሚያደርጉትን ነገር ለምን እንደሚያደርጉት እውነቱን ለማወቅ ባለመፈለግ በክርስትና አቋማቸውና ድርጊታቸው ላይ ይፈርዳሉ። መጥፎ ወራሾች ስለ አንድ ሰው በማስራጨት የዚያን ግለሰብ ምስክርነት መጥፋት ይፈልጋሉ። የሐሜት ኃጢአት ብዙ ጊዜ ክርስቲያኖች ራሳቸውን በሌላው ፊት መልካም አድርገው ለማትረብ የሚጠቀሙበት ነው። ሐሜት ሰውን ይለያያል። እውነተኛውን ነገር ባለመፈለግ በሰው አቋምና ድርጊት ላይ በጭፍን ይፈርዳል። ሐሜት በቤተ ክርስቲያን በግለሰቦች መካከል ህብረትንና ፍትህን ያጠፋል። የፍትህ ግጥትም ምሳሌ ነው።

ጥያቄ 1. ሀ/ በቤተ ክርስቲያን እርስ በእርስ ህብረት የማያደርጉትን ሰዎች ጥቀስ። ለ/ በቤተ ክርስቲያን ሐሜት አለ? ሐ/ ያለግዳረጥ በሚያመትስ ላይ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ምን እርምጃ ወስደዋል?

ሐሜት ወይም ስለ ሌላው ክርስቲያን ነቀፋና ትችት መናገር በሦስት ዋና ዋና ምክንያቶች ስሕተት ነው። አንደኛ፡- ክርስቲያኖች እርስ በእርሳቸው ያላቸውን ግጥነት ይረሳል። ሁሉም ወንድማማች ናቸው። ክርስቲያኖች ሁሉ እግዚአብሔርን እንደ አባታቸው በማድረግ የእግዚአብሔር ቤተሰብ ናቸው። ምን ጊዜም ሌላውን ክርስቲያን በመቃወም ስንናገር በጌታ ወንድማችንን እናጠፋለን። መንፈሳዊው ቤተሰቦቻችን ከሥጋ ካሉት ቤተሰቦቻችን ለእኛ የበለጠ ናቸው። የእግዚአብሔር ቤተሰቦች ኢየሱስ ክርስቶስ ማን እንደሆነ ታላቅ ምስክርነታቸውን የሚሰጡበት እርስ በርሳቸው ባላቸው ፍቅር ነው! ዮሐ.13:34! 17:20-23።

ጥያቄ 2. ሀ/ ሀብዮሐ.17:20-23 ኢየሱስ የጸለየውና በክርስቲያኖች ሁሉ ግዛት የሚፈልገው ምንድነው? ለ/ ክርስቲያኖች በፍቅር አንድ በሆኑ ዓለም ምን ታውቃለች?

ሁለተኛ:- እርስ በርስ መነቃቀፍ (መነጃጅል) ስሕተት ነው! ምክንያቱም በሕግ ላይ እንፈርዳለንና። ያዕቆብ ሕግ ሲል ወርቃማዋን ሕግ በፍቅር ላይ የተመሠረተችውን ማለቱ እንደሆነ ታስታውላለህ! ያዕቆብ 2:8። ክርስቲያኖች እርስ በርሳችን በመዋደድ እግዚአብሔር የሰጠንን አብዛኞቹን ትእዛዛት እንፈጽማለን። ስንካሰስና በሌላው ላይ በነቀፋ ስንናገር ወይም በሌላው ወንድማችን ላይ በልባችን ጥላቻ ሲኖር በሕግ ላይ እንፈርዳለን። የፍቅርን ሕግ ለመጠበቅ ስንቃወም ድርጊታችን እኔ እርስ በእርስ እንፋቀር የሚለውን የእግዚአብሔርን ሕግ እቃወማለሁ ማለታችን ነው። ስለዚህም ያ ሕግ ለእኔ ጥሩ አይደለምና መጠበቅ እቃወማለሁ። ሌላውንም ክርስቲያን መጥላት ሆነ በእርሱም ላይ መፍረድን አልተውም ማለት ነው። የእግዚአብሔርን ሕግ ለመታዘዝ እንበ. ማለት በልባችን በሕግ ላይ የመፍረዳችንና ሕግ ለእኛ መልካም እንዳልሆነ የምናይበት ምልክት ነው።

3ኛ ጥያቄ:- በ1ዮሐ. 2:9-11፤ 3:11-18፤ 4:7-21 ዮሐንስ እርስ በርስ ስለ መዋደድ የገፈገፈውን ተመልከት። በሌላው ሰው ላይ በነቀፋ የሚናገር ሰው ያንን ሰው እንደማይወደው የሚታየው እንዴት ነው?

ሦስተኛ:- በሌላው ክርስቲያን ላይ መፍረድ ስሕተት ነው! ምክንያቱም እርሱ ብቻውን ፈራጅ የሆነውን የእግዚአብሔርን ቦታ እንወስዳለን። እግዚአብሔር የእያንዳንዱን ሰው ልብና ሁኔታ ያውቃል። እያንዳንዱ ሰው በእግዚአብሔር ፊት ለፍርድ ይቆማል። ክርስቲያን ያልሆኑት በኢየሱስ ክርስቶስ ለማመን እንበ. በማለታቸው ይፈርድባቸዋል። ክርስቲያኖች ደግሞ ስለ ሕይወታቸውና ስለ ሥራቸው ይፈርድባቸዋል። በእነዚህም ሥራዎች ላይ በመደገፍ ሽልማታቸውን ያገኛሉ። በሌላው ሰው ላይ ፍርድን ማሳለፍ የእኛ ኃላፊነት አይደለም። ይህ የእግዚአብሔር ኃላፊነት ነው። የእያንዳንዱን ክርስቲያን ፍርድ ለእግዚአብሔር መተው አለብን። እንዲሁም እኛንም እግዚአብሔር እንደሚፈርድብን በመገንዘብ ትሑት መሆን ይገባል።

4ኛ ጥያቄ:- 1ቀሮ.3:10-15፤ 2ቀሮ.5:10 አንብብ። እነዚህ ጥቅሶች ስለ አማኞች ፍርድ ምን ይላሉ?

5ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ያዕቆብ 4:11-5:6 አንብብ። እነዚህን ጥቅሶች በሦስት ክፍሎች ከፈላቸው። ለ/ በራስህ ቃል በእያንዳንዱ ክፍል ያዕቆብ ምን እንደሚያስተምር አጠቃልለህ አትርብ።

ሁለተኛ ቀን: ያዕቆብ 4:11-12 አጥና

6ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ያዕቆብ በምዕራፍ 4:11-12 ምን ትዕዛዝ ይሰጣል? ለ/ ይህ ትዕዛዝ ሊጣስ የሚችልባቸውን ጥቂት ምሳሌዎችን ስጥ።

7ኛ ጥያቄ:- ሀ/ አንዱ በሌላው ክርስቲያን ላይ በመቃወም ሲናገር ውጤቱ ምን ይሆናል? ለ/ በሕግ ላይ ምን ያደርጋል?

8ኛ ጥያቄ:- አንድ ሰው በሕግ ላይ እየፈረደ ሊጠበቀው ይችላል?

9ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ የሚናገርለት ሕግ ሰጪና ፈራጅ ማን ነው?

10ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ሕግ ሰጪው ምን ኃይል አለው? ለ/ ክርስቲያኖች በሚፈርዱበት ሰው ላይ ያላቸው ሥልጣን ምንድነው?

ከሠራው ሳምንት ተምህርታችን እንደምታስታውሰው እንዚአብሔር የሚሰጠን ጥበብ ሰላም ወዳድ ነው፤ ያዕቆብ 3:17። እንዲሁም በክርስቲያኖች መካከል የሚነሳ ጠብ የሚመነጩው ከሰው ራስ ወዳድነትና ክፉ ከሚሻ ልብ እንደሆነ ተመልክተናል፤ ያዕቆብ 4:1-4። ምንም እንኳን ክርስቲያኖች ብዙ ጊዜ እርስ በእርሳቸው በግልጽ የሚጣሉ ቢሆንም አንዳንድ ጊዜ የሚጣሉት በድብቅ ነው። ይህም የመከሰስና የመፍረድ እንዲሁም አንዱን በሌላው ፊት የማግት መንገድ ነው። ይህን ነገር ነው ያዕቆብ በምዕራፍ 4:11-12 ላይ ያተኮረበት። ብዙ ጊዜ ስለ ሰዎች እነርሱ ባሉበት ክፉ ነገሮችን መናገር እንፈራለን። ስለዚህ በዚህ ረገድ ስለ እነርሱ መጥሮ ነገር ሌሎች እናወራለን። አንተስ አንድ ሰው ወደ አንተ መጥቶ ለራሱ ለመሆኑ እከሌ ባለቤቱን እንደመታት ለምተሃል? ብሉህ አያውቅም? ምናልባት ያ ሰው ለአንተ ይህን የሚለው የተደረገው ክፉ ድርጊት አላስበት ላይሆን ይችላል፤ ስለዚህ የተወራበት ሰው ወሬው በደረሰባቸው ሰዎች ፊት መጥሮ ገጽታ ይኖረዋል። አንዳንዴም የሰውዬውን ምስክርነት ለማፍረስ ታሪክ ሊያቀርብና ይፈልጋሉ።

በያዕቆብ 4:11 ያዕቆብ ክርስቲያኖች ሌሎችን ክርስቲያኖች እንዲያሙ በምንገር ይጀምራል። በያዕቆብ ቤተ ክርስቲያን ልክ በእኛ ቤተ ክርስቲያን እንደሚታየው ስለ ሌሎች ክርስቲያኖች ሁሉ ጊዜ መጥሮ ነገር በግውራት የእነዚያን ክርስቲያኖች መልካም ስምና ምስክርነት ለማጥፋት የሚጥሩ ሰዎች የነበሩ ይመስላል። ይህ በቤተ ክርስቲያን ሁሉ ያለ የጋራ ችግር ነው።

ስለ አንድ ሰው ክፉ ነገር ስንናገር ወይም በተፈጸመው ድርጊት ላይ ክፉ እንደሆነ በመቁጠር ስንፈርድበት በሕግ ላይ በመፍረድ እንደመድግለን። ለምሳሌ አንድ የምታውቀው ክርስቲያን ወደ ጠጅ ቤት ሲገባ ብታየው። ምን ታስባለህ? ለሌሎችስ ስለ እርሱ ምን ትላለህ? ምን እንደተደረገ እናውቅም? ነገር ግን ስለ ሰውዬው የተሳሳቱ አስተሳሰቦችን በማሰብ መጥሮ ወሬዎችን ግውራት ልንጀምር እንችላለን። ያንንም ሰው ሥጋዊ ክርስቲያን እንደሆነ እንፈርድበታለን። ያንን ሰው የማንወደውም ከሆነ ሌሎች ክርስቲያኖች የዚያን ሰው ገጽሕና እንዲጠራጠሩ አሉባልታዎችን ግሰራጩት እንጀምራለን። ምንም እንኳን የፍቅርን ሕግ ብናውቅም እውነቱን ከማወቃችን በፊት መጥሮ ወሬዎችን በግውራት ያንን ሕግ እንተላለፋለን። ድርጊታችንም የፍቅር ሕግ አያስፈልገንም ነገር ግን በሰው ድርጊትና አጽዖ ላይ ለመፍረድ መብት አለኝ እያለ ነው። የፍቅርን ሕግ መታዘዝ እንቢ ካለን በእርሱ ላይ ፈራጅነታችንን እናሳያለን። ለእኛ አላስፈላጊነቱን እንገልጻለን፤ በመጨረሻም ሕግን አንታዘዝም።

በመንፈሳዊ ትዕቢት ወደ ሌላ ሰው ስንመለከትና ስንፈርድበት ሁኔታችን ብቻ ሳይሆን የፍቅርን ሕግ ለመታዘዝ አለመፈለጋችንን የሚያሳየው ባልንጀራህን እንደ ራስህ አድርገህ ውደድ የሚለውን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እንተላለፋለን። ያዕቆብ በአግኝ ሕይወት ውስጥ የኃጢአትን መገኘት አናውግዝ አላለም። አንድ ሰው ኃጢአት ሲሠራ ካየን ነገሩን በጥንቃቄ መመርመር አለብን። በእርግጥም ኃጢአት ተሠርቶ ከሆነ ለዚያ ሰው ካለን ፍቅር የተነሳ ነገሩን ለሌላ ሰው ባለመናገር ያንን ሰው ብቻውን ወስደን መገሰጽ አለብን። በፍቅር ያንን ሰው ወደ ትክክለኛው መንገድ መመለስ አለብን። ጎላም ወደ ትክክለኛው ነገር መመለስን እንቢ ካለ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችን ጠርተን ኃጢአተኛውን ሰው እንዲያነጋግሩት ማድረግ አለብን። በዚህ ሁሉ ግን ዋናው ዓላማ ያንን ሰው በፍቅር መልሶ ለመገንባት መሆን አለበት።

በሰዚያ ሰው ጋዜላት በመንፈሳዊ ትዕቢት የምንናገር ከሆነና የዚያን ሰው ወደ ትክክለኛው መንገድ መመለስ የማንፈልግ ከሆነ የፍቅርን ሕግ እንተላለፋለን።

11ኛ ጥያቄ:- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከትና የወደቀውን ክርስቲያን ለመመለስ የሚያስፈልጉትን መመሪያዎች ዘርዘር። ግሪ. 18:15-17፤ ሉቃ.17:3-4፤ ገላ.6:1።

በሌላው ክርስቲያን መፍረድ የጀመረ ክርስቲያን ሁለት ነገሮችን ያደርጋል። አንደኛ:- የእግዚአብሔርን ሌላውን የመውደድ ትእዛዝ ይቃወማል። ድርጊታችን ያንን ሕግ መታዘዝ እንደሌለብን ይገልጻል። ሁለተኛ:- የእግዚአብሔርን በሌሎች ላይ የመፍረድ መብት እንወስዳለን። ራሳችንን በሌሎች ላይ ረራጅ አድርገን እናስተምጣለን። ነገር ግን ያዕቆብ ሕግን ለማውጣት መብት ያለው አንድ እንደሆነና እግዚአብሔር እንደሆነ ይነግረናል። እርሱ እርስ በርሳችን እንድንጥደድ አዞናል። ስለዚህ ፍቅር እንዳለና እንደሌለ ለማወቅ የልባችንን አቋም መፈተን አለብን። ሁለተኛ የሰውን ልብና አቋም የሚያውቅ እርሱ ብቻ ነው። እርሱ ብቻ ነው በእያንዳንዱ ላይ ለመፍረድ መብት ያለው። ለእያንዳንዱ ግለሰብ ደህንነትን መለገስ የሚችለውና ያንን ሰው ዲድኑ የሚያደርገው እግዚአብሔር ብቻ ነው። ነው የሰውን ክፋቱን የሚቆጥርበትና ለዘላለም ጥፋት የሚፈርደው እግዚአብሔር ብቻ። እንግዲህ እግዚአብሔር የራሱን የበላይ ፍርድ እንዲሰጥ በሌሎች ላይ መፍረዱን ለእርሱ መተው አለብን።

12ኛ ጥያቄ:- የፍቅርን ሕግ የተላለፍክበትንና እግዚአብሔር እንዲፈርድ ፍርዱን ለእርሱ በመተው ፈንታ ፈራጅ የሆነክበትን አንዳንድ መንገድ ጥቀስ።

ሦስተኛ ቀን: ያዕቆብ 4:13-17 አጥና

13ኛ ጥያቄ:- የነጋዴዎች ትምክህት ምን ነበር?

14ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ ይህ ትምክህት ሞኝነት ነው ያለው በምን ሁለት ምክንያቶች ነው?

15ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ሰው ስለወደፊቱ ያለው አቋም ምን መሆን አለበት? ለ/ ይህ ሁኔታ ወይም አቋም ስለወደፊቱ እቅድ ከማውጣት ጋር እንዴት ይመስላል?

16ኛ ጥያቄ:- የነጋዴዎች ትምክህት ክፉ የሆነው እንዴት ነው?

17ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ 4:17 እንዴት እውነት እንደሆነ ምላሌዎች ሰጡ።

ክርስቲያን ያልሆነ ሰውና ዓለማዊ ክርስቲያን ምን ጊዜም በራስ የመርካት አቋም አላቸው። የራሳቸውን እቅድ ይመራሉ። የራሳቸውን ሕይወት ይገዛሉ። ለምሪትና ለሕይወታቸው ለመራርና ጥበቃ በእግዚአብሔር ላይ አይደገቡም። እንዲሁም ሕይወት አጭርና የማትጨበጥ መሆኗን ይዘጋጃሉ። ያዕቆብ በዚህ ክፍል ላይ የሚያመለክተው በእቅዳቸውና በሚኖሩት ሕይወት በራሳቸው ስለሚረኩት ሰዎች ነው።

ያዕቆብ ነጋዴዎችን በራሳቸው ብቃትን ለሚሰማቸው ምላሌ አድርጎ ያቀርባል። ይህን ያደረገው ነጋዴዎችን ለመቃወም አይደለም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርን እርዳታ ባለመጠየቅ በራሳቸው እቅድና ችሎታ ለሚደገፉ ሰዎች ጥሩ ምላሌዎች ስለሆኑ ነው።

እነዚህ ነጋዴዎች እቅድ አላቸው። ወደ ንግዱም መስክ የሚሰማሩበትን ወቅት ይወስናሉ። የሚነግዱበትን ከተማ ሳይቀር ይመርጣሉ። በራሳቸው ችሎታና በንግዳቸው ትርፍ

እንደሚያገኙ በራሳቸው ይተማመናሉ እዚያ የሚቆዩበትን የአንድ ዓመት ጊዜ ይወስናሉ። እነዚህ ነጋዴዎች እቅዶቻቸውን ሁሉ ያወጣሉ፤ ነገር ግን በእቅዳቸው በጣም ጠቃሚ የሆኑትን ሁለት ነገሮች ዘንግተዋል።

አንደኛ፡- የወደፊትን ሁኔታ ለመቆጣጠር እንደማይችሉ ዘንግተዋል።

18ኛ ጥያቄ፡- ምሳሌ 27:1 አንብብ። ስለ ሰው የወደፊትን የግወት ችሎታ ምን ይላል?

የወደፊት ሁኔታ ከሰው የተሰወረ ነው። ማናችንም ብንሆን ነገ ወይም በሚቀጥለው ወር ወይም በሚቀጠለው ዓመት ምን እንደምንሆን አናውቅም። ዓለማዊ ክርስቲያኖች እንደ ነጋዴዎቹ እቅዳቸውን የሚያወጡት የወደፊትን ሁኔታ መቆጣጠር እንችላለን ቧሚል ግምት ነው፤ ነገር ግን የወደፊት ገጽታ አይታወቅም። ነገር ግን በዚህ ረገድ የወደፊትን በሚያወቅና በሚቆጣጠር በእግዚአብሔር ላይ በመደገፍ ብቻ የማናውቀውን የወደፊትን ሁኔታ መጋፈጥ እንደምንችል መገንዘብ አለብን። በእቅድ አወጣጣችን ላይ የምንደገፈው በራሳችን መርሆችና ችሎታ ላይ አይደለም፤ ነገር ግን ሕይወታችንን በሚቆጣጠርና ሁሉን ነገር ለክብሩ በሚሠራው በእግዚአብሔር ላይ ነው፤ (ሮሜ 8:28)።

ሁለተኛ፡- ሕይወት የግትጩበጥ እንደሆነች ዘንግተዋል። ያዕቆብ የሰውን ሕይወት ጧት አንድ አፍታ አይተነው ፀሐይ ስትወጣ ፈጥሮ በሚጠፋው ጤዛ መስሎታል። ለጥቂት ጊዜ ይቆያል ከዚያ በኋላ ግን ይጠፋል። ራሱ አጭርና የግደጩበጥ ሕይወትን ይዞ ላለ ዘላለማዊውን እግዚአብሔር በእቅዱ ላይ መዘንጋት ለክርስቲያን የጥንት ነው።

19ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ነጋዴዎች እቅዳቸውን ሲያወጡ እንደሚያደርጉት እኛም በተመሳሳይ ሁኔታ እቅዶችን የምናወጣበትን ምሳሌ ስጥ። ለ/ ዓለማዊ ክርስቲያንና የእግዚአብሔር ሰው የሆነው ክርስቲያን በእቅድ አወጣጣቸው ላይ የሚለያዩት በምንድን ነው?

በራሳችን ችሎታ ብቻ በመተማመን ስንኖር በአቋማችን እግዚአብሔር የለም እንደሚሉት እንደ ከሃዲዎች እንሆናለን፤ ምክንያቱም አቋማችን ሕይወታችንን የወደፊትን መቆጣጠር የሚችለውን እግዚአብሔርን በነገሩ ውስጥ ሳናገባው መኖር እንችላለን እያለ ነውና። የነጋዴዎቹ ጋጢአት እቅድ ማውጣታቸው አይደለም። በራሳቸው ችሎታ ላይ ያላቸው የእኔነት ትምክህታቸውና በሕይወታቸው ላይ የበላይ ገዢነት ያለውን እግዚአብሔርን መርሳታቸው ነው። ክርስቲያን እቅዶቹንና ተግባሩን እግዚአብሔር ሁሉን የሚቆጣጠር መሆኑን በግወት ላይ መመሥረት አለበት።

20ኛ ጥያቄ፡- «የጌታ ፈቃድ ቢሆን» የሚለውን አባባል መቼ እንደምንጠቀምበት ምሳሌዎችን ሰጥ።

ብዙ ክርስቲያኖች እና ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች «የጌታ ፈቃድ ቢሆን» የሚለውን አባባል ይጠቀሙበታል። ያም ሆኖ ብዙ ጊዜ አባባላቸው ከበስተጓፊው ምንም ሀሳብ ሳይኖርበት ዝም ብሎ ለማለት ያህል ብቻ የሚባል ነው። ዋናው ነገር ይህንን አባባል ማለታችን አይደለም። ያዕቆብ ትኩረት ያደረገበት በልባችን ያለውን ሁኔታ ነው። እቅዶቻችንና ድርጊቶቻችን ሁሉ በእግዚአብሔር እቅድና ዓላም ላይ መመሥረት እንዳለባቸው መገንዘብ አለብን። እቅድ ስናወጣ የእግዚአብሔርን ምሪት መፈለግ አለብን። አንድ ነገር ስናቅድ እግዚአብሔር የዕቅዳችን የበላይ መሆኑን መገንዘብ ያስፈልገናል። እቅዳችንን መፈጸም መቻላችንን አለመቻላችንን የሚወስነው እርሱ ነው።

ሕይወታችንና ተግባራችን በእግዚአብሔር ላይ የተደገፈ ነው። ምን ያህል ቀናት እንደምንኖር፣ መቼ እንደምንሞት፣ ምን ዓይነት ጤና እንደሚኖረን ወዘተ የሚቆጣጠር እርሱ እግዚአብሔር ነው።

እግዚአብሔር ከንጥረነቶቻችንም ይቆጣጠራል። ለመሥራት የሚያስችለን ጤና የለንም የሌለንም በእግዚአብሔር እጅ ነው። ምን ዓይነት ሥራ እንደምንሠራ የሚወስነውም በእግዚአብሔር ነው።

21ኛ ጥያቄ፡- በዕቅድህና በክንጭህ በእግዚአብሔር ላይ የታመንክበትን መንገዶች ገለፅ።

በእግዚአብሔር ላይ ባለመደገፍ እቅዶቻችን ስናወጣ ትምክህተኞች እንሆናለን። ይህንንም የምናደርገው በራስ መተግመን ድርጊታችን ነው። ሕይወታችን እንደምንቆጣጠርና ግንም እንደማይነካን እንመክላለን። የትሕትና መንገድ በእግዚአብሔር ላይ መደገፍና ምን ጊዜም ለፈቃዱ መገዛት ነው።

22ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ 4፡13-17 ከሉቃስ 12፡16-21 ጋር አንጻር። የሚመሳሰሉት እንዴት ነው?

ያዕቆብ መመሪያውን ሰፊ በሆነ የመጽሐፍ ቅዱስ መመሪያ ይደመድግል። ብዙ ጊዜ ኃጢአት የሚለውን ነገር የምናየው እግዚአብሔር የከለከለንን ነገር አድርጎ ነው። ያዕቆብ ስለ ኃጢአት ያለው አስተያየት ከዚህ በላይ ነው። በጎ ነገር አውቆ የማይሠራ ግንም ሰው ኃጢአትን ያደርጋል ይላል። እግዚአብሔር እንድናደርግ የሚፈልገውን ነገር ካወቅን ወይም እግዚአብሔር እንድናደርግ የሚጠብቅብንን መልካም የሆነውን ነገር ካወቅን ያንንም ለማድረግ ችሎታ ካለን መታዘዝ አለብን። ትክክል መሆኑን ያወቅነውን ነገር በሥራ ላይ ካለዋልነው ኃጢአት እንሠራለን። ስለዚህ ኃጢአት እንዳናደርግ የታዘዘውን ነገር ማድረግ ብቻ አይደለም! ነገር ግን እግዚአብሔር እንድናደርግ የሚፈልገውን ነገር አለማድረግም ጭምር ነው።

23ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ እግዚአብሔር እንዳናደርጋቸው ካዘዘን ኃጢአቶች እያወቅን ከምናደርጋቸው ጥቂት ምሳሌዎችን ስጥ። ለ/ ማድረግ እንዳለብን እያወቅን ከማናደርጋቸው ጥቂት ምሳሌዎችን ስጥ።

ከርስቲያኖች በሁሉም ነገር በትህትናና በእግዚአብሔር ላይ በመተግመን መመላለስ አለባቸው። የራሳችንን ሕይወትና እቅድ ለመቆጣጠር ከምክርን በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአትን እንሠራለን።

አራተኛ ቀን ክፍል ሦስት፡ ያዕቆብ 5፡1-6 አጥና

24ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ሀብታሞች ምን እንዲያደርጉ ነው የታዘዙት? ለ/ ይህን እንዲያደርጉ ለምን ታዘዙ?

25ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ በሀብታሞች ሀብት ላይ ምን ይሆናል አለ?

26ኛ ጥያቄ፡- ያዕቆብ «ዝገቱም ምስክር ይሆንባችኋል ሥጋችሁንም እንደ እሳት ይበላል» ሲል ምን ማለቱ ነው?

27ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ ሀብታሞችን የተቃወማቸው በሠራተኞቻቸው ላይ ስለሚያደርጉት ምን ክፉ ነገር ነው?

28ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ የሀብታሞችን ድርጊት በመቃወም ያለው ሁለት ነገሮች ምንና ምን ናቸው?

29ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ያዕቆብ ሀብታሞችን ከምን ጋር ያነፃፅራል? ለ/ መጨረሻቸው ለምን ይሆናል?

30ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ በሀብታሞች ላይ የሚያተርበው የመጨረሻ ክስ ምንድነው?

ያዕቆብ አሁን ሀሳቡን ሀብታም ወደሆኑት ይመላሳል። ይህንንም የሚናገረው በፓልስቲን ብዙ መሬቶችን በቁጥጥራቸው ሥር ስላደረጉት የመሬት ከበርቴዎችን በማሰብ ነበር።

ሀብታም መሆን ኃጢአት አይደለም! ነገር ግን ያዕቆብ በሀብታሞች ላይ በመቃወም የሚናገረው ብዙ ሀብታም ሰዎች ራሳቸውን ለሰጡበት ፈተና ራሳቸውን የሰጡትን ነው። ሀብታም ሆነው የትሕትና ሕይወትና በእግዚአብሔር ፊት የንጽሕና ኑር የሚኖሩ በጣም ጥቂቶች ናቸው። ብልጽግናቸው በእግዚአብሔር ላይ ከመደገፍ ይልቅ በሀብታቸው ላይ እንዲደገቱ ያደርጋቸዋል። እንዲያውም ብዙ ጊዜ ብልጽግናቸው በሚሰጣቸው ኃይል ይመሳሉ። ሀብታሞች ገድ ያላቸው ለድሆችና በአካባቢያቸው ላሉት ዕርዳታ ለሚያስፈልጋቸው ላይሆን ለራሳቸው ብቻ ነው። ስሕተቱ የገንዘብ ፍቅር ነው እንጂ የገንዘብ ባለቤት መሆን አይደለም! 1ጢሞ. 6: 10።

ምንም እንኳን ያዕቆብ ይህን ወዳልጭት ባለጠጎች ቢያመለክትም ዋናው ትኩረቱ ድሃም ሀብታምም ለሆኑት ክርስቲያኖች ነው። ድሃኛን ባለጠጎች ያላቸውን ሀብታና ኃይል ስለመመኘት ሊያስጠነቅቃቸው ፈልጎአል።

በብዙ መንገዶች ያዕቆብ ከብሉይ ኪዳን ነቢያት ጋር ይመሳሰላል። እነርሱም በእስራኤል ስለነበረው ሥርዓተ-ቢስነት የተናገሩ ናቸው።

31ኛ ጥያቄ:- አዋፅ 4: 1-3! 8: 4-10! ሚልክ.3: 1-5 እንብብ። ሀ/ ምን ክፉ ነገርን በመቃወም ነው የተናገሩት? ለ/ ከያዕቆብ ጋር የሚመሳሰሉት እንዴት ነው?

ያዕቆብ ሲጀምር በባለጠጎች ላይ ስለሚመጣው ፍርድ ያስታውቃል። የቅርብ ዘመዶቻቸውን ያጡ ያህል እንዲያለቅሱና ዋይ እንዲሉ ይነገራቸዋል። ይህ ዋይታ የገስሐ ላይሆን የተሰፋ መቄረጥ ነው። (በያዕቆብ 4: 9 ላይ ካለው የገስሐ ሐዘን ጋር እንፃፅረው።) ብዙ ሰዎች ያዕቆብ የሚያመለክተው በ70 ዓመተ ምህረት የሆነውን የኢየሩሳሌምን በቶሎ መጥፋት ነው ይላሉ። በዚያን ጊዜ ብዙ ሀብታሞች ጉብረታቸውን ሁሉ አጡ በሮግውያንም ተገደሉ። ሌሎች ምሁራን ያዕቆብ የሚያመለክተው የጌታን በፍርድ መመለስ ነው ይላሉ።

በያዕቆብ 5: 2-5 ላይ ያዕቆብ በሚሰብ የንግግር ዓይነት ይጠቀማል። ይህም የትንቢት ንግግር ይባላል። ምንም እንኳን የሀብታም ፍርድ ወደፊት ቢሆንም ይህ ፍርድ የተረጋገጠ በመሆኑ ልክ አሁን በመፈጸም ላይ እንዳለ አድርጎ ያቀርበዋል። በያዕቆብ 5: 2-3 ያዕቆብ በሀብታሞች ላይ ስለሚመጣው ፍርድ በጥቂቱ ይገልጻል።

ያዕቆብ ወደፊት የሚሆነውን የሀብታሞች ፍርድ በመመልከት የብልጽገናን ከንቱነት አየ። ምንም እንኳን ባለጠነች ለወደፊቱ የሚሆናቸው ሀብት ቢያጠራቅሙም ተበላሽተና በሰብሶባቸው ነበር።

በያዕቆብ ጊዜ ሦስት ዓይነት ብልጽገናዎች ነበሩ። አንደኛ፡- እንደ አህል ዘርች የመሳሰሉ ምግቦች ነበሩ፤ በሉቃ.12:16-20 የተጠቀሰውን ታሪክ ተመልከት። ሁለተኛ፡- ልብሶች ነበሩ። ሦስተኛ፡- የክበሩ ብረቶች እንደ ወርትና ብር የመሳሰሉ ነበሩ። ያዕቆብ እግዚአብሔር የሚያመጣባቸውን ፍርድ በማየት የእነዚህን ብልጽገናዎች ከንቱነት በማሳየት ያቀርባል። እህላቸው የበሰበሰ ያህል የማይጠቅሙ ሆኗል።

ልብላቸው ብል የበላው ያህል ተበላሽተዋል። ዝግት የማያውቁት ወርቃቸውና ብራቸው የዛግ ብረት ይመስል ጥቅም ቢስ ሆነዋል። እነዚህ ባለጠነች የሚኖሩት ለአሁኑ ብቻ ነበር። አንድ ቀን ፈራጁን እግዚአብሔርን እንደሚገናኙት ረስተውታል። በእግዚአብሔር ፊት ለፍርድ በሚቆሙበት ዕለት ያ ያከማቹት ሀብት እንኳንስ ሊጠቅማቸው ይመስልባቸዋል። ብልጽገናቸው ምክክር ብቻ አይደለም የሚሆንባቸው ይቀጣቸዋልም። አንዳንድ ምሁራን ያዕቆብ «ያከማቻችሁት ሀብት ሥጋችሁን እሳት ሆኖ ያቃጥላል» ሲል በአሁኑ ጊዜ ሀብታቸውን እንዳይደሰቱበት የማይፈትድላቸውን ሀብታሞችን በበደለኝነት ስሜት የሚያሳቸውን የራሳቸውን ሕሊና ማለቱ ነው። እርሱ ሕይወታቸውን ያጠፋል፤ ምክንያቱም ደስታን ያጉድልባቸዋል። ይህም ውስጣዊ ሰላም መንደሉ ቤተሰባቸውንና ሀብታቸውን ያጠፋል ይላሉ።

32ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ባለጠጋ ለመሆን ታላቅ ምኞት ያለው ክርስቲያን ወይም ክርስቲያን ያልሆነ ሰው ታውቃለህ ለ/ የገንዘብ ፍቅር የሰውን ሰላም እንዴት እንደሚያጠፋና ሥጋውን እንደሚበላ አይተሃል?

እኛ ጠርስተክ መምጫ በመጨረሻው ዘመን እንደመኖራችን መጠን ይህ ነገር ሕይወታችንን እየመረመርን እግዚአብሔርን እያስደሰትን መኖራችንን እንድናይ የሚያነቃቃን መሆን አለበት። ሀብታሞች ሞቾች ናቸው ምክንያቱም በመጨረሻው ዘመን መኖራቸውን ዘንግተዋልና። ዘላለምን በሊያል እንደሚያሳልፉ ፍርድ በህይወታቸው በር ላይ ቆሞአል ይህም ሆኖ ገን የሚያስቡት ስለአላቸው ሀብት ነበር።

33ኛ ጥያቄ፡- ጣቴ.6:19-21 አንብብ። ሀ/ በዚህ ክፍል የተሰጠው የኢየሱስ ምክር ምን ነበር? በሰማይ ብልጽገናን ማከማቸት እንዴት ትችላለህ? ለ/ በሰማይ ምን ሀብት አከማችተሃል?

በያዕቆብ 5:4-6 ያዕቆብ ሀብታሞች የሚያደርጓቸውን ሦስት ነገሮች ያቀርባል። እነዚህም ያስፈርዱባቸዋል ይላል። ልብ በል፤ ያዕቆብ ሀብታሞችን ሀብታም ስለሆኑ እያወገዛቸው አይደለም፤ ነገር ግን ብልጽገናቸው ከቶ ሰላደረጋቸው ነው።

አንደኛ፡- ባለጸጎች ተራውን ሠራተኛ ይጨቁት ነበር። የመክር ጊዜ ሲመጣ እነዚህ ሰፊ የእርሻ መሬት ባለቤቶች ገብላቸውንና ማሸላቸውን አዋደው የሚሰበሰቡ የቀን ሠራተኞች ይቀጥሩ ነበር። እነዚህም ወዛደሮች ቀኑን ሁሉ በጣም ሲሠሩ ይውሉ ነበር። በቀኑም በመጨረሻ ደሞዛቸውን ሊቀበሉ ሲሉ ባለጽጎቹ ለመክፈል እንቢ ይሉ ነበር። እነዚያም ኃይል

ሰላላላቸውና ባለጸጎቹ በፍርድ ቤትም ጻፋቸውን በጉቦ ስለሚይዙ የቀን ሠራተኞች ያለ ክፍያ ይሄዱ ነበር።

ዘፍ. 4:10 የአቤል ደም በቃየን ላይ ለበቀል እንደሆነ እንደዚሁ የእነዚህ ያልተከፈላቸው ሞያተኞች ገንዘብ በባለጸጎቹ ላይ ወደ እግዚአብሔር ይሙኹ ነበር። ያልተከፈለው ገንዘብ ብቻ አይደለም በባለጸጎቹ ላይ ወደ እግዚአብሔር የሚሙኸው ድሃዎች ሠራተኞችም ወደ እግዚአብሔር ፍትህ ፍለጋ ይሙኹ ነበር። እግዚአብሔርም ጩኸታቸውን ሰማ። ያዕቆብ እግዚአብሔርን የሠራዊት ጌታ ይለዋል። ይህ በአዲስ ኪዳን በጥቂት ቦታዎች ላይ ብቻ የተጠቀሰ የእግዚአብሔር ስም ነው። ነገር ግን በብሉይ ኪዳን ብዙ ጊዜ ከእግዚአብሔር ልዕልና ስሞች መካከል አንዱ ሆኖ ተጠቅሷል። እግዚአብሔር የሰማያዊ ጭፍሮች ሁሉ መሪ በመሆን ተመስሏል። እንደዚሁም የድሀውና የተጨቀኑት ደጋፊ ነው። ሚልክ. 3:5። ታላቁ ባለግርግውና ነገሮው እግዚአብሔር ሀብታሙን ፍትህ ስለሚያጓድል ይቀጣዋል።

ሁለተኛ:- ሀብታሞች ራስ ወዳድ ናቸው። ድሀው በጣም አስቸጋሪ ሕይወት እየኖረ ሳለ ባለጠጋው በድሉት ይኖራል። ግድም የላቸውም። የራሳቸውን ፍላጎት ያሟላሉ፤ ራሳቸውንም ለማስደሰት ብቻ ይኖራሉ። ነገር ግን ለእርድ እንደተዘጋጀ እንደሚቀላብ ትልቅ በራ መሆናቸውን አልተገነዘቡም። ልክ ያ በራ ለእርድ በቀረበበትም ዕለት በስግብግብነት እንደሚበላ እንደዚሁ ሀብታሞች ራሳቸውን ለማስደሰት በመኖር ራሳቸውን ለፍርድ ቀን እያደለቡ ነው።

ሦስተኛ:- ሀብታሞች በጽድቁ ላይ ጉልበታቸውን ይጠቀሙ፤ ኃይላቸውን ያሳዩ ነበር። ሀብታሞች የመረት ከበርቲዎች በፍርድ ቤት ጻፋቸውን ይቀጣጠሩ ነበር። እነዚህ ሀብታም ሰዎች ብዙ ጊዜ የክርስቲያኖችን መሪት ለመውሰድ ፍርድ ቤትን ይጠቀሙበት ነበር። ጻድቅ ክርስቲያኖች አይጽጁሟቸውም ነበር፤ ይህም ሆነ ይወገዙ አንዳንዴም ይገደሉ ነበር። ኢየሱስ ክርስቶስ በስሕተት የተወነጀለና በሀብታሞች እቅድ መሠረት ተፈርዶበት እንዲሞት የተደረገ የጥሩ ድሃ ምሳሌ ነው። እንዲሁ ብዙ ሌሎች ክርስቲያኖች በተመሳሳይ መንገድ ተሰቃይተዋል። ክርስቲያን በእርሱ ላይ የሚነሳበትን የተሳባ ፍትህ በመቃወም መጣላት የለበትም፤ ነገር ግን ነፍሱን ለጌታ አደራ በመስጠት ስደትን በትሕትናና ራስን በማስገዛት መቀበል አለበት።

34ኛ ጥያቄ:- ሀ/ በኢትዮጵያ በታሪክ ውስጥ ሀብታሞች ድሆችን የጨቀኑበትን መንገዶች ጥቀስ። ለ/ ጻድቅ በሀብታም የተወነጀለባቸውን መንገዶች ጥቀስ።

አምስተኛ ቀን:- የሳምንቱን ትምህርት ከልሰና ለሳምንቱ ስብሰባ የሚሆኑትን የውይይት ጥያቄዎች ተመልከት።

- ሀ. የሳምንቱ የአምልኮ ጊዜ
- ለ. ጸሎት
- ሐ. የስምንቱ ትምህርት ክልላ
- መ. ውይይት

1. ሀ/ በቤተ ክርስቲያን ብዙ ጊዜ ሰዎች ሌሎች ክርስቲያኖችን የሚከሰባቸው መንገዶች ምንድን ናቸው? ለ/ አንድን ሰው በኃጢአት ውስጥ ስናገኘው የእኛ አጭም ምን መሆን አለበት? ሐ/ አንድ ክርስቲያን ሌላውን ሲያግ ስንሰግ ምን ግድረግ አለብን? መ/ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በቤተ ክርስቲያን ሐግታን ለማፋምና ፍቅርን ለመፍጠር ምን ግድረግ ይችላሉ?
2. ሀ/ እቅዶችን ማውጣት ስሕተት ነው? ለ/ እቅዶችን በስሕተት ማውጣት የምንችለው እንዴት ነው? ሐ/ በትክክል ማውጣት የምንችለው እንዴት ነው? መ/ ልዩነቱ ምንድነው? ሠ/ በትክክልም ሆነ በተላላት መንገድ ዕቅድ ስላወጡ ክርስቲያኖች ምላሌ ስጥ።
3. ሀ/ ለናደርጋቸው የሚገቡትን መልካም ነገሮችን አውቀን ነገር ግን ብዙ ጊዜ የማናደርጋቸውን ነገሮች ለምሳሌ ያህል ጥቀስ። ለ/ ይህ ለምን ኃጢአት ተባለ?
4. ሀ/ ያዕቆብ ሀብታሞችን ለምን አጥብቆ ያወግዳል? ለ/ አንዳንድ ክርስቲያኖች ያዕቆብ ባለጸገችን ባወገዘበት ኃጢአት በደለኛ ሆነው የሚገኙት በምን መንገዶች ነው? ሐ/ ባለጸጋ ክርስቲያን በእግዚአብሔር እንዳይፈረድበት መጠበቅ ያለበት መመሪያዎች ምንድን ናቸው? መ/ አንድ ሰው ሀብታም ለመሆን ምን ያህል ገንዘብ ሊናረው ይገባል? ሠ/ ወይም ከተወሰኑ ሰዎች ጋር ባላቸው ግንኙነት መሠረት ብዙ ሰዎች ድሃ ናቸው ወይስ ሀብታም? ረ/ ክርስቲያን የባለጠገኑትን ወጥመድ ሊያስወግድ የሚችለው እንዴት ነው?

ሠ. ጸሎት

ትምህርት አሥራ ዘጠኝ

ያዕቆብ 5:7-20

አንደኛ ቀን

«የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ኃይል ታደርጋለች» ያዕቆብ 5:19።

በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ እጅግ በጣም አስፈላጊ ከሆኑት ነገሮች አንዱ የጸሎት ሕይወቱ ነው። ጸሎት የክርስቲያን ጉልበት ምንጭ ነው። እግዚአብሔር በሰው ሕይወት ውስጥ ክርስቶስን የመምሰል ባሕረይን የሚገነባው በጸሎት ነው። እግዚአብሔር ታላቅ ነገርን የሚያደርገው በጸሎት ነው። ስለዚህ ሰይጣን ብዙ ጊዜ የክርስቲያንን የጸሎት ሕይወት ይዋጋል። የክርስቲያንን ጸሎት ካዳከመና ውጤት የማያስገኝ ካደረገው ያንን ክርስቲያን ድል መትቶታል ማለት ነው። ብዙ ጊዜውን በእግዚአብሔር ፊት በጸሎት እንደሚያሳልፍ ያለ ጠንካራ ክርስቲያን የለም።

ጥያቄ 1. በእግዚአብሔር ጋር ስላለህ የጸሎት ጊዜህ አስብ። ሀ/ የፀሎት ጊዜህ ደካማ ነው ወይንስ ጠንካራ? ለ/ እግዚአብሔር ጸሎትህን ሲመልስ አይተሃል? ሐ/ ከጸላይክባቸውና ከተመለሱልህ ከፀሎት ጥያቄዎችህ ጥቂቶቹን ጥቀስ።

ያዕቆብ የጸሎት ሰው በመግል ይታወቃል። ስለ እርሱ የሚነገሩ አንዳንድ አፈ ታሪኮች ጉልበቱ የግመል ጉልበት እንደሚመስል ነበር። ይህም የሆነው በእግዚአብሔር ፊት በመንበርከቡ ብዛት ጉልበቱ ጉጥ አውጥቶ እንደነበር ይናገራሉ። ያዕቆብ ጸሎት ኃይል እንዳለው ያውቅ ነበር። እንዲሁም እግዚአብሔር ተአምራትን ለማድረግ የሰውን ጸሎት መጠቀም እንደመረጠ ተረድቶ ነበር። የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት ጸሎት ለክርስቲያን ትልቁ መሣሪያው ነው።

2ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ጸሎታችን ኃይል ያለውና የሚሠራ ነው? ለ/ ለምን እንደዚህ ሆነ? ያልሆነበትን ምክንያቱ ምንድነው?

ጸሎት ኃይልን ከመላበሱ በፊት መሆን ያለባቸውን የተወሰኑ ነገሮች ያዕቆብ ያስተምረናል። የሚጻልይ ሰው ከእግዚአብሔር ጋር አካሄዱ የተስተካከለ መሆን አለበት። ጻድቅ መሆን አለበት። ይህም አንደኛ የእግዚአብሔር ልጅ መሆን አለበት ግለት ነው። ምንም እንኳን እግዚአብሔር የግያምኑትን ሰዎች ጸሎት ከጸጋው የተነሣ አንዳንዴ ቢመልስም ጸሎታቸውን ሊመልስ ቃል አልገባም። ሁለተኛ እንደዚሁም ክርስቲያን በሕይወቱ ሁሉ እግዚአብሔርን ደስ ግለኝትን በመረለግ ለእግዚአብሔር ትእዛዝ በመታዘዝ የንጽሕና ሕይወት መኖር አለበት። እግዚአብሔር በፊቱ ንጹሐን የሆኑትን ሰዎች ጸሎት እንደሚጠቀምበት ተስፋን ሰጥቷል።

ያዕቆብ በተጨማሪ ጸሎት በእምነት መሆን አለበት ይላል፤ ያዕቆብ 5:15። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመረለግ በመወሰንና እግዚአብሔር እንደሚመልስ በማመን መጸለይ አለብን። ጸሎታችን በተገለጠው በእግዚአብሔር ፈቃድ ላይ መመሥረት አለበት። ስንጸልይም በእምነት መሆን አለበት። ከዚያም እግዚአብሔር እንደሚመልስ ተስፋን ይሰጣል።

ሁለጊዜ እግዚአብሔር ጸሎታችንን እንደምንጠብቀው አይመልስም። እንዴትና መቼ መመልስ እንዳለበት ወሳኝነቱ የእርሱ ነው። የምንጸልያቸው ጸሎቶች ሁሉ በፍቃዱ ላይ መመሥረት እንዳለባቸው መገንዘብ አለብን፤ 1ዮሐ.5:14።

ያዕቆብ መጸለይ እንዳለብን ደጋግሞ ገልጿል። በያዕቆብ 1:5 እንዳየነው በስደት ጊዜ ጥብብ እንዲሰጠን መጸለይ አለብን። በያዕቆብ 5:13-18 ደግሞ በችግር ጊዜ መጸለይ እንደሚገባን እናገለገን። ያዕቆብ ከችግሮች መካከል አንዱ ስለሆነው ስለ በሽታ መግለጫ ይሰጣል። እኛና የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ለታመመ ሰው መጸለይ አለብን። መዘመርም ሌላው የጸሎት ዓይነት ነው። ደስ ሲለን መዘመርና ኃጢአታችንን በመናዘዝ አንዱ ስለሌላው መጸለይ አለብን።

ያዕቆብ በማስተማር ላይ ያለው ነገር በሕይወት ዘመናችን ተኩን ሙሉ የጸሎት መንፈስ ሊኖረን እንደሚገባ ነው። ጸሎት በቀን ውስጥ ለተወሰነ ጊዜ ያህል ብቻ መመደብ ያለበት ነገር አይደለም። በማናቸውም ሁኔታ ውስጥ ሆነን ራሳችንን የምናገኘው ለመጸለይ መልካም ጊዜ ውስጥ እንዳለን ሆነን ነው።

3ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ስለተለያዩ የጸሎት ዓይነቶች የተቻለህን ያህል አስብና በዝርዝር ጻፋቸው። ለ/ በምትጸልይበት ጊዜ እነዚህን የጸሎት ዓይነቶች ታጠቃልላለህ?

4ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ 5:7-20 አንብብ። ሀ/ በያዕቆብ 5:7-11 እና በያዕቆብ 5:1-6 መካከል ያለው ግንኙነት ምንድነው? ለ/ ከእነዚህ ክፍሎች ቁልፍ የሆኑት ትምህርቶች ምንድን ናቸው?

ሁለተኛ ቀን ክፍል አንድ: ያዕቆብ 5:7-12 አጥና

5ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ያዕቆብ ስለ ጌታ ምፅአት ስንት ጊዜ ያመለክታል? ለ/ «የጌታ ምፅአት» የሚለው ምን ጊዜን ያመለክታል?

6ኛ ጥያቄ:- በስደት ውስጥ ላሉት የተሰጠው ትእዛዝ ምንድነው?

7ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ዝሬው ትዕግሥተን እንዴት እንደሚያሳይ ገለጽ። ለ/ ይህ ለክርስቲያን ምን ያስተምራል?

8ኛ ጥያቄ:- ሀ/ በያዕቆብ 5:9 ያዕቆብ እርስ በርሳችን እንዳንፈራረድ ለምን አስጠነቀቀ? ለ/ ያዕቆብ ፈራጅ እርሱ ነው በማለት የሚያስጠነቅቀን ማንን ነው?

9ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ትዕግሥት ያሳዩትን ነገሮች የቻልከውን ያህል ስግቸውን ጥቀስ። ለ/ ትዕግሥትንስ ያሳዩት እንዴት ነው? ኢየሱስ እንዴት ይህን አሳየ?

10ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ጌታ በስደት ላይ ላሉት ርኅራኤውንና ምሕረቱን የሚያሳየው እንዴት ነው? ለ/ ከራሱ ሕይወት ወይም በቤተ ክርስቲያን ህክሉ ሌሎች ሰዎች ሕይወት ምሳሌ ስጥ።

11ኛ ጥያቄ:- ያዕቆብ ክርስቲያኖች እንዳይምሉ ሲያዝ መግል ምን ችግር እንዳለበት ነው የሚያመለክተው?

ካለፈው ሳምንት ትምህርታችን እንደምታስታውሰው ጻድቅ የሆኑት ብዙ ጊዜ የሚሰደዱት በሀብትና በታዲያ ባለጠጋ በሆኑት ነው። ታዲያ በዚህ የስደት ወቅት የክርስቲያን አቋም ምን መሆን አለበት? ያዕቆብ 5:7-11 ላይ ስንሰደድ ምን ግድረግ እንደሚገባን እናነባለን።

ይህም ቁልፍ አቋማችን መታገሥና መፅናት ነው። ያዕቆብ በምዕራፍ 5:7-10 ባለው ላይ ይህንን ፀባይ አራት ጊዜ ይጠቅሰዋል። እንዲሁም በምዕራፍ 1:3-4 እና 12 ባለው ላይ ይጠቅሰዋል። ትዕግሥት በሕይወታችን ላይ የሚመጡትን ፈተናዎች ሁሉ ለመቀበል በበጎ ፈቃደኝነት ራሱን ማቅረብ አይደለም! ነገር ግን በእኛ ላይ ክፉ የሚያደርጉትን ሁሉ ላለመቀበል ራሱን መግዛት ነው። በሚያሳድዱን ሰዎች ላይ ክፉን ለመመለስ ክፉትን በማሰብ ረንታ እነርሱን ግፍቀር ከእግዚአብሔር የሚሰጥ ችሎታ ነው።

12ኛ ጥያቄ:- በስደት ጊዜ ሊኖር ስለሚገባ ፅናት የሚናገሩትን የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከት። ሮሜ 12:12፤ 1ቆሮ.4:12፤ 2ቆሮ.1:6፤ ቆላ.1:11፤ ዕብ.6:12፤ 2ጢሞ.2:3፤ 1ዮ.10:12፤ 4:5፤ 1ኢጥ.2:20፤ ራእይ 3:10፤ 13:10፤ 14:12።

በስደት ጊዜ የምንታገሠውና የምንጸናው ጌታ እንደሚመጣ ስለምናውቅ ነው። በዚህ ክፍል ላይ የክርስቶስ መመለስ ሦስት ጊዜ ተጠቅሷል። ይህም የምፅአቱ እውነት በመከራችን ጊዜ መበረታቻ የሚሰጠን ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም ይመጣል። የሚመጣውም ሕዝቡን ወደ ራሱ ለመውሰድ ብቻ ሳይሆን ፍትህና ጽድቅ የሚሰፍንበትን ምድር ለመመስረት ነው። ስለ ክርስቶስ የምንቀበላቸው ጊዜያዊ መከራዎቻችን አንድ ቀን ያበቃሉ። ይህ የክርስቲያን ተስፋ ነው።

13ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች ተመልከትና ክርስቶስ ሲመጣ የሚሆኑትን ነገሮች ተንትኑህ አቅርብ። 1ቆሮ. 15:22-23! 1ተሰ.2:19! 3:13! 2ተሰ.2:1-8! 2ዲ.ተ.1:16! 3:14! 1ዮሐ.2:28።

እግዚአብሔር በልጆቹ ላይ ስደት ሲመጣቸው ልጆቹን አይተውም። ኢየሱስ ቶሎ እንደሚመለስና ጥጋቸውን እንደሚሰጣቸው ተስፋን ይሰጣቸዋል። እስኪመለስ ድረስ እንዲታገሡና ታግኞች እንዲሆኑ ብቻ ይጠይቃቸዋል።

ያዕቆብ ስለ ትዕግሥት ሦስት መግለጫዎችን ይሰጣል። የመጀመሪያው መግለጫ፡- አንደኛ ድሀው ገበሬ ነው። ድሀው ገበሬ ትገሹን መሬቱን አርሶ ይዘራበታል። የአሁኑን ችግሩን አይመለከትም! የሚመለከተው መከር የሚሰበሰብበትን ጊዜ ነው። የዘሬውን ዘር የሚያበትልለትን የመጀመሪያውን ዝናብ ይጠብቃል። እንደገና የበተለውን እንዲያድግ የሚያደርገውን ሁለተኛውን ዝናብ እስኪመጣ ብዙ ወራት ይጠብቃል። በእግዚአብሔር ላይ መደገፍ እንዳለበትና ተፈላጊውን ዝናብ እግዚአብሔር እንደሚያዘጋጅለት በመተግመን ወደ እግዚአብሔር መመልከት እንዳለበት ያውቃል።

እንደዚሁ ሁሉ ክርስቲያን ምንም እንኳ የስደቱ ቀናት ቢረዝምም የጌታ ምዕሉት ቀን የዘንዩ ቢመስለውም መታገሥ አለበት። ክርስቶስ ዓላማውንና ቃል ኪዳንን በጊዜው እስኪፈጸም መታገሥ አለብን። እንደዚሁም ፅንተን መቆምና ውስጣዊ መገፈሳዊ ሕይወታችንን ጠንካራ ግድረገ አለብን። ተስፋ በመቁረጥ ፈንታ በእግዚአብሔር ላይ ትዕግሥተኛ እምነት እንዲኖረን ያስፈልጋል።

ብዙ ጊዜ እኛ ክርስቲያኖች የክርስቶስ ምዕሉት ቅርብ እንደሆነ እንረሳለን። ያዕቆብና ሌሎች የአዲስ ኪዳን ፅሐፊዎች ክርስቶስ በግናቸውም ጊዜ እንደሚመጣ ይጠብቁ ነበር! ፈልጁ.4:5! 1ዲ.ተ. 4:7! 1ዮሐ.2:18። ክርስቶስ በቶሎ እንደሚመለስ መጠበቅ እንዳለብን ተነግሮናል። ክርስቶስ በምን ቀን እንደሚመጣልን አናውቅም። ምናልባት ዛሬ ወይ ነገ ወይም ደግሞ በዚህ ዓመት ሊሆን ይችላል። አናውቅም! ነገር ግን ኢየሱስ ቶሎ እንደሚመለስ የተናገረው እውነት በስደት ጊዜ ሊያበረታታን፣ ትዕግሥት ሊሆንና በእግዚአብሔር ፊት በንጹሕ አካሄድ እንድንመለስ ሊያደርገን ይገባል።

14ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ስለ ክርስቶስ ዳግም ምዕሉት ያለህ እውቀት የምትኖረውን ሕይወት የሚለውጠው እንዴት ነው? ለ/ የሚያበረታታህ እንዴት ነው?

ስለ መፅናት ወደ ሚናገሩት ሌሎችም ምሳሌዎች ከመሄዱ በፊት ያዕቆብ ለክርስቲያኖች ግስጠነቱ ያሰጣል! ያዕቆብ 5:9። ብዙ ጊዜ ያለአግባብ ስንሰደድ በሌሎች ሰዎች ላይ በተቀፋና በትችት እንነሳለን ወይም እናገረመርምባቸዋለን። አንዳንድ ጊዜም ለራሳችን ችግር ተጠያቂዎች እናደርጋቸዋለን። ያዕቆብ ክርስቲያኖች ስደትን በዚህ መንገድ መቀበል እንደሌለባቸው ያስጠነቅቃል። ያዕቆብ ስለ አቋጣቸውና ስለ ድርጊታቸው ፈራጅ በሆነው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እንደሚፈረድባቸው ያስጠነቅቃቸዋል። ፈራጁ ልክ ወደ ፍርድ አዳራሹ ለመግባት በበር ላይ እንደቆመ ተገልጿል። የክርስቶስ ዳግም ምዕሉት እንድንታገሥ ብቻ ሳይሆን የሚያበረታታን የንጽሕና ሕይወት እንድንኖር ያነቃቃናል። ክርስቶስ ሲመጣ ሕይወታችንን በመመርመር ስለ ሥራችን ሽልማታችንን ይሰጠናል።

15ኛ ጥያቄ፡- 1ቆሮ. 3:10-15 አንብብ። ጳውሎስ ስለአግኖች ፍርድ ምን ይላል?

ሁለተኛው የትዕግሥት ምሳሌያዊ መግለጫ የብሉይ ኪዳን ነቢያት ናቸው። እነዚህ ነቢያት የአርሱን መልእክት በእስራኤል እንዲያውጁ በእግዚአብሔር የተመረጡ ናቸው። እንዳች ነቱ ሳይገኝባቸው ከጥቂቶች በቀር ሁሉም ተሰደዱ። ብዙዎች ተገደሉ። የኤርምያስን ታሪክ አንብብና የደረሰበትን ስደት ተመልከት። ታሪክ ኢሳይያስ በመጋዝ ለሁለት እንደተሰነጠቀ ይነገረናል። ዳንኤል ብዙ መከራዎች ገጥመውታል። የእግዚአብሔር ልጆች በመሆናችንና በጽድቅ መንገድ በመጓዛችን አንሰደድም ማለት አይደለም። እነዚህን ነቢያት ብዙ የምናከብርበት በስደት ዘመናቸው ሁሉ በመታገዛቸው ነው። ስደትን ለመሸሽ መልእክታቸውንም ሆነ ሕይወታቸውን መለወጥ አሻረረኝ አሉ።

ያዕቆብ ያቀረበው ምስተኛው ምሳሌ ኢዮብ ነው። ኢዮብ ጥሩ ምሳሌ ነው። ምሳሌነቱም የመከራውን ቀናት መታገሡ ብቻ ሳይሆን በሕይወቱ መጨረሻ የሆነው ለእኛ መጽናናት ነው። የኢዮብን ታሪክ ስናነብ መጀመሪያ ብዙ ትዕግሥትን ሲያሳይ እናየዋለን፤ ኢዮብ 1:21፤ 2:10። ጳላ ገን እግዚአብሔርን መታገሥ በጣም የተቸገረ ይመስላል። ያዕቆብ መፅናት ለግለው የገረክ ቃል በምዕራፍ 5:7-10 ላይ ከተጠቀመበት የተለየ ነው። ይህም እግዚአብሔርን ባለመቃወም ችግርን ስለመቀበል ያመለክታል። ኢዮብ ለምን መከራ እንደመጣበት ባያውቅም እግዚአብሔርን አልተቃወመም፤ ኢዮብ 16:9-21፤ 19:25-27 አንብብ። በመጨረሻም እግዚአብሔር ለኢዮብ ጥጋውን ሰጠው። እግዚአብሔር የድካሙን ጊዜ ሳይቆጥርበትና ሳይረርድበት ታላቅ ብድራትን ሰጠው። ምሕረቱንና በጎነቱንም አሳየው። እንደዚሁ ሁሉ እኛም ስደት ሲገጥመን ለእግዚአብሔር ታግኞች መሆን አለብን። እግዚአብሔር ርኅራኄንና ምሕረትን የተሞላ ስለሆነ የእኛንም ብድራት ይሰጠናል። እነዚህን ብድራቶች የምንቀበለው ሁልጊዜ በዚህ በምድራዊ ሕይወታችን ብቻ ሳይሆን ይችላል፤ ነገር ግን እግዚአብሔርን ፊት ለፊት ስንገናኘው ሊሆንም ይችላል።

በያዕቆብ 5:12 ያዕቆብ ለክርስቲያኖች ሌላ ትእዛዝ ይሰጣል። ይህም እንዳይምሉ ያዛቸዋል፤ ማቴ.5:34-37፤ 23:16-22 ተመልከት። ይህም የኢየሱስን ተመሳሳይ ትምህርት ያመለክታል። ክርስቲያኖች እነዚህን ቁጥሮች የሚረዱት በተለያየ መንገድ ነው። እንዳንጾች ሀገርን ለመታዘዝ ቃል መግባትን ይቃወማሉ። ሌሎች በፍርድ ቤት እውነትን ለመናገር መግለጽን ይቃወማሉ።

መሃላ ለአይሁድ የእግዚአብሔርን ስም ወይም ሌላ ቅዱስ ነገርን በመጥራት የሚናገሩት ውሸት እንዳልሆነ የሚያረጋግጡበት ነው። በኢትዮጵያም ይህን ተመሳሳይ ሃሳብ ይጠቀሙበታል። አንድ ሰው ይህ የምናገረው እውነት ካልሆነ እኩል ይሙት በማለት ይምላል፤ ወይም የእግዚአብሔርን ስም ሲጠሩ በሕግ አምላክ ይላሉ። አይሁድ በመሃላዎች ዓይነት መካከል በጥንቃቄ ልዩነት ያደርጋሉ። አንዳንድ መሃላዎች ግዝት አለባቸው። ግዝት ያለበት መሃላ ማለት መሃላውን ተጠቅመውበት ጳላ ገን ውሸተኞች ሆነው ቢገኙ ሊቀጡ ይችላሉ። ሌሎች መሃላዎች ግዝት የለባቸውም። ሰዎች እነዚህን ዓይነት መሃላዎችን የሚጠቀሙት የሚናገሩት ነገር ውሸት ቢሆንም እውነት እንደሆነ ሰዎች እንዲያስቡላቸው የሚምሉት መሃላ ነው። ሰሚዎቹም በዚህ ይታላላሉ። ይህ በአይሁድ ዘንድ እንደ ውሸት ስለማይቆጠር ቅጣት የለውም። ያዕቆብ ለእንደዚህ ዓይነት መሃላ ሳይ ነው በተለይ ያተኮረው። ሰዎች ለንግግራቸው ትኩረት ለመስጠት መሃላን መጠቀም ያለባቸው ቃላቸው ሲጠረጠር ብቻ ነው። መሃላ የሰውን ኃጢአተኝነት ማለትም ቃሉ የማይታመን እንደሆነ ይገልጣል። እኛ

ክርስቲያኖች እንደመሆናችን መጠን መናገር ያለብን እውነትን ብቻ ነው። የምንናገረው ነገር እውነት እንደሆነ ለማረጋገጥ መሃላን መጠቀም የሚያስፈልግበት ጉዳይ የለም። አዎን ካልን አዎን ነው። አይደለም ካልን አይደለም ነው። የሚያውቁን ሰዎች ሁሉ ጊዜያዊ የምንናገረው ነገር እውነት እንደሆነ ግመን አልባቸው።

ብዙ ጊዜ ክርስቲያኖች ሊታመኑ አይችሉም። ለምሳሌ በአንድ በተወሰነ ቀን እንደሚመጡ ይናገራሉ፤ ነገር ግን ቀጠርዳቸውን አይጠብቁም ወይም አይመጡም። ቃላቸውን ይሰጣሉ ግን አይፈጽሙትም። ቃላትንን የምንጠብቅ ሰዎች ሆነን ለመገኘት መታገል አለብን። ከአንደበታችን የሚወጡት ቃላት በትክክል የምንላቸው ነገሮች መሆን አልባቸው። ክርስቶስ ስለተናገርነው ቃል ሁሉ አንድ ቀን መልስ እንደምንሰጥበት እንደተናገረን አስታውስ፤ ግቴ.12:36-37።

16ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ክርስቲያኖች የሚናገሩት ቃል እውነት እንደሆነ ለማረጋገጥ በመሃላ የሚያስገባቸውን ምሳሌዎች ስጥ። ለ/ ይህ ትክክል ነው? አንድ ሰው ላይምል ቃሉ እውነት እንደሆነ እንደት ማረጋገጥ ይችላል? ሐ/ ሰዎች በምትናገረው ቃልና በምትሰጠው ተስፋ ሊተግመት ይችላሉ?

ሦስተኛ ቀን ክፍል ሁለት: ያዕቆብ 5:13-20 አጥና

17ኛ ጥያቄ:- በያዕቆብ 5:13-20 ላይ የተጠቀሱትን የጸሎት ዓይነቶች ጥቀስ።

18ኛ ጥያቄ:- ክርስቲያን ለመፈውስ ማለፍ ያለበትን የፀሎት መንገዶች አመልክት።

19ኛ ጥያቄ:- በያዕቆብ 5:16 ክርስቲያኖች በመካከላቸው ኃጢአት ሲኖር ምን ማድረግ አልባቸው ይላል?

20ኛ ጥያቄ:- ምን ዓይነት ሰው ነው የጸሎት ኃይል ያለው?

21ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ኃይል ስላለው ጸሎት ያዕቆብ ምን ምሳሌያዊ መግለጫ ይሰጣል? ይህ ታሪክ በብሉይ ኪዳን የት ይገኛል? ለ/ ታሪኩን ለማንበብ አሁን ጊዜ ውሰድ።

22ኛ ጥያቄ:- ሀ/ ስለወደቁ ክርስቲያኖች ምን ማድረግ አለብን? ለ/ የዚህስ ድርጊት ውጤት ምንድነው? መ/ ይህ ብዙ ኃጢአቶችን የሚሸፍነው እንዴት ነው?

የያዕቆብ መጽሐፍ የመጨረሻው ክፍል በተለይ የሚናገረው ስለ ጸሎት ነው። ለክርስቲያን በሕይወቱ ጸሎት በሕይወቱ አቢይ ሚና መጫወት አለበት። ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ግንኙነት የሚገለጠው በጸሎት ሕይወቱ ኃይል ነው።

በተለያዩ ጊዜያት ልንጠቀምባቸው የሚገባ የተለያዩ የጸሎት ዓይነቶች አሉ። ያዕቆብ አብዛኛዎቹን ያቀርባቸዋል። አንደኛ:- በችግር ጊዜ የምትጸልፈው ጸሎት አለ። በችግር ጊዜ ለክርስቲያን ወደ እግዚአብሔር መመለስና ከእርሱ ጋር መነጋገር ያለ ነገር ነው። ያዕቆብ ችግሮቹ ሁሉ ይጠፋሉ አላለም። እግዚአብሔር ከችግር ሊያወጣው ወይም ደግሞ መከራውን የሚቋቋምበትን ብርታት ሊሰጠው ይችላል።

23ኛ ጥያቄ:- ስለ እንደዚህ ዓይነቱ ጸሎት ከሕይወትህ ምሳሌ ስጥ።

ሁለተኛ:- በደስታ ጊዜ ክርስቲያን መዝሙሮችን ይዘምራል። መዝሙር ሌላው የጸሎት ዓይነት ነው። እግዚአብሔርን ስላደረገው ነገር የምናመስግንበት ነው። ብዙ ጊዜ መልካም

የሆኑትን ጊዜያቶቻችንን እግዚአብሔር እንደሰጠን እንረሳለን። ነገሮችን በራሳችን ችሎታ በግድረጋችን እንረካለን። ያዕቆብ ሁሉ ነገር ከቀም ሆነ ደግ የሚመጣው ከእግዚአብሔር እንደሆነ ያስታውሰናል። ነገሮችና ጊዜያቶች መልካም ሲሆኑ ለእኛ በራሳችን በመደሰት ፈንታ እግዚአብሔርን ግመስገን በተለይም በዝግሬ ግመስገንን መግር አለብን።

24ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ አንተስ አንዳንድ በጸሎት ጊዜህ ለእግዚአብሔር የምስጋና መዝሙር ትዟም ራህ? ለ/ ከጸሎት ጊዜህ ግጥሹን እግዚአብሔርን ለግመስገን ትጠቀምበታለህ?

ፖስተኛ፡- ያዕቆብ በችግር ላይ ስላለ ሰው ምሳሌ ይሰጣል። የሰውዬው ችግር በሽታ ነው። ያዕቆብ ምን እንደሚል በጥንቃቄ አስተውሏል። አንዳንዶች ያዕቆብ የሚያመለክተው በጠና ስለታመመና ለራሱ በትክክል መጸለይ ስለግደችል ሰው ነው ይላሉ። ነገር ግን አንደኛ የቤተ ክርስቲያንን ሽግግሌዎች ወደ ራሱ የመጥራት ጋላፊነት የራሱ የታመመው ሰው እንደሆነ እናያለን። ሽግግሌዎች ለታመመ ሰው ሁሉ ለመጸለይ እንዲሁ አልታዘዙም። የታመመው ሰው የሽግግሌዎችን ወደ እርሱ መምጣት መፈለግ አለበት።

ሁለተኛ ያ ሰው አንድ የመፈወስ ሥጦታ ያለውን የተለየ ሰው ሳይሆን እንዲጠራ የታዘዘው የቤተ ክርስቲያን ሽግግሌዎችን ነው። እነዚህ ሰዎች በመንፈሳዊ ነገር የበሰሉና የምልጃ ጸሎትን የሚያውቁ ናቸው። የቤተ ክርስቲያን ሽግግሌዎች ወደ ታመመው ሰው ቤት መጥተው ሁለት ነገሮችን ግድረግ አለባቸው። አንደኛ በሰውዬው ላይ መጸለይ አለባቸው። ይህም እጃቸውን በታመመው ሰው ላይ ግድረግ እንዳለባቸው ያመለክታል። ሁለተኛ የታመመውን ሰው ዘይት መቀባት አለባቸው። ምሁራን ዘይት ምን እንደሚያመለክት የተለያዩ ሀሳቦችን ይሰጣሉ። ብዙ ሰዎች ዘይት መድኃኒትን ያመለክታል ይላሉ። በያዕቆብ ጊዜ ሕዝቡ በጣም ከሚጠቀሙባቸው መድኃኒቶች መካከል አንዱ ዘይት ነበር፤ በሉቃ 10:30-36 ያለውን ታሪክ ተመልከት። ፈውስና ዘይት አንድ ላይ ተያይዘው የቀረቡበት ክፍል ግርቁስ 6:13 (ጌታ ሐዋርያትን በላከ ጊዜ) ነው። ይህ ትርጉም በጣም የተሻለ ነው። እንግዲህ ያዕቆብ ከጸሎት ጋር የታመመው ሰው የተገኘውን ጥሩ መድኃኒት መውሰድ አለበት ግለቱ ነው። ሌሎች ደግሞ ዘይት የእግዚአብሔር ወይም የመንፈስ ቅዱስ ፈውስ ኃይል ምሳሌ ነው ይላሉ። ይህም በጸሎት ተገባራዊ የሚሆን ነው። ሁለቱም ጸሎትና ዘይት መቀባት በጌታ ስም መሆን አለበት። ይህም ግለት ጸሎታችንን ሁሉ በኢየሱስ ስም ስናደርግ በኢየሱስ ግንኙነትና እርሱ በሰጠን ሥልጣን ላይ የተመሠረተ ነው ግለት ነው። እግዚአብሔርን በራሳችን ሥልጣን ግናቸውንም ነገር ለመጠየቅ መብት የለንም። ራሳችንን በግጥፈር በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ስንቀርብ እግዚአብሔርን የመጠየቅና አንድን ነገር ከእርሱ የመጠበቅ ሥልጣናችን የሚመጣው ከኢየሱስ ክርስቶስ እንደሆነና የምንጠይቀውም በእርሱ አግካይነት ለእርሱ ክብር እንደሆነ እንረዳለን። መልሳችንን መጠበቅ የምንችለው ያኔ ነው። የታመመውን ሰው የሚፈውስ ጸሎት በእምነት የቀረበ ጸሎት እንደሆነ እናነባለን። ዘይት ወይም ደግሞ እጅ መጫት አይደለም። ምንም እንኳን እነዚህን ምሳሌያዊ ስርዓቶች መጠቀም ብንችልም እግዚአብሔር ለመፈወስ የሚጠቀመው የቅዱሳንን ጸሎት ነው። የእምነት ጸሎት የሽግግሌዎችን ጸሎት ያመለክታል። ከሌሎች የመጽሐፍ ክፍሎች እንደምናየው እግዚአብሔር ስንጸልይ የታመሙትን ሰዎች ሁሉ ለመፈወስ ቃል አልገባም። የታመሙት አንዳንዶች እንዲያውም እየጸለይንላቸው ሊሞቱ ይችላሉ። ጸሎታችን ሁሉ የተደገፈው በእግዚአብሔር ፈቃድ ላይ እንደሆነ መገንዘብ አለብን። ለግንኛውም አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ለአንዳንድ መንፈሳዊ ሰዎች እንደሚፈውሱ ተናግሮአቸው ይህን መተማመኛ ይዘው ሊጸልዩና የሚጸለዩለት ግለሰብ ሊፈወስ ይችላል። በሽታ ሁልጊዜ ሳይሆን

አንዳንድ ጊዜ በኃጢአት ምክንያት እንደሚመጣ አስተውሉ። (ዮሐ. 9:1-31 1ቆሮ.11:30) የታመመውን ሰው ስንረዳ የሰውቀው ሕመም በኃጢአት ምክንያት ሊመጣ እንደሚችልም መጠበቅ አለብን። ሰውቀው በሕይወቱ ያልተናዘዘበት ኃጢአት እንዳለው መጠየቅ አለብን። ሽግግሌዎችን ወደ ቤቱ የጠፈው ሕመምተኛው ሰው በሽታው በኃጢአት ምክንያት የመጣ ከሆነ እንዲጸዳዩለት ከግድረጉ በፊት ኃጢአቱን ለእነርሱ መናዘዝ እንዳለበት ያዕቆብ ይጠቁግል። የኃጢአት ይቅርታ ሁሉንም የሚገኘው ኃጢአታችንን ለእግዚአብሔር በመናዘዝ እንጂ በሌሎች ሰዎች ጸሎት አይደለም።

25ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ ይህ ልምምድ በቤተ ክርስቲያን ሲደረግ አይተህ ታውቃለህ? የሚደረገው እንዴት ነው? ለ/ ዘይት የገድ መኖር አለበት ወይም በመፈወስ ወደ አንድ የተወሰነ ገለሰብ ሜዳ ያስፈልጋል የሚሉ አብያተ ክርስቲያናት ወይም ክርስቲያኖች ሐ/ የምታውቃቸው አሉ? ይህ አስፈላጊ ነው?

በያዕቆብ 5:16 ስለ ሌላ የጸሎት ዓይነት እናገባለን። ይህም የኑዛዜና የእርስ በርስ የመፅናኛት (የመገታታት) ጸሎት ነው። በእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ ብዙ ጊዜ ኃጢአት ይገኛል። ይህ ኃጢአት ገለሰቦችን፣ ቤተሰቦችን እንዲያውም መላውን ቤተ ክርስቲያን ሊጠቃ ይችላል። ኃጢአት በቶሎ ካልተወገደ መንፈሳዊ፣ ስሜታዊ፣ አካላዊ በሽታን በበደለኛው ላይ ሊያመጣ ይችላል። ያዕቆብ ጠክሮአቱን አካል ውስጥ ኃጢአትን ለእርስ በርስ መናዘዝ እንዲኖር ያላል። ይህም ግለት ኃጢአትን ለመናዘዝ የተዘጋጀ ልዩ ጊዜ ይኑረን ግለት አይደለም። እንዲሁም ይህ ግለት ኃጢአቶችን ሁሉ በገሃድ መናዘዝ አለብን ግለት አይደለም። ክርስቲያኖች በተለይም በትንሽ ቡድን ውስጥ ያሉ ለሚቀርቧቸው ኃጢአታቸውን ለመገለጽና እንዲጸዳዩላቸው ለግድረግ ፈቃደኞች መሆን አለባቸው። ኃጢአትን መናዘዝ ለሐሚታ ዕድል መስጠት ሳይሆን ኑዛዜ ነው። ችግራችንን አንዳችን ለአንዳችን በመጸለይ መፍታት ያስፈልገናል። እንደዚሁም የጉባኤ ኃጢአት ኑዛዜ በተወሰኑ ምክንያቶች ብቻ መደረግ አለበት። ኃጢአቱን ያደረገው በሰውር ከሆነና የምናውቀው እኛ ራሳችን ብቻ ከሆንን ለእግዚአብሔር ብቻ ነው መናዘዝ ያለብን። ለሚቀርቡንም ጓደኞቻችን እንዲጸዳዩልን ችግራችንን መገለጽ እንችላለን። ኃጢአቱ በቤተ ክርስቲያን የተወሰኑ ክፍሎችን ወይም መላውን ቤተ ክርስቲያንን ከጠቃላ ኑዛዜው በእነርሱ ፊት መደረግ አለበት። የኑዛዜ ዓላማው ኃጢአታችንን ይፋ ግሰግትና ሰዎች ሁሉ እንዲያውቁት ግድረግ አይደለም! ነገር ግን ለመጸለይና በቅድስና እርስ በርስ ለመፅናኛት ነው። የእውነተኛ ፈውስ ውጪት የሥጋ ፈውስ ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔር ሕዝቦች ሁሉ በአንድነት በጸሎት በመደጋገፍ መመላለሳቸው (መኖራቸው) ነው። ከእግዚአብሔርና ከሌሎች ጋር ያለንን አንድነትና ፍትህ ለግደስ ኃጢአትን በቶሎ መናዘዝ ልምምዳችን መሆን አለበት።

በያዕቆብ 5:16-18 ያዕቆብ ጸሎታችን እንዴት ኃይለኛ ሊሆን እንደሚችል ምሳሌዎችን ይሰጣል። ያዕቆብ በዚህ ክፍል ላይ ለጸሎት ሌላ ቃል ይጠቁግል። ይህም በችግር ላይ ያሉትን ስለመንከባከብ ነው። ክርስቲያን ከእግዚአብሔር ጋር የጸና ሀብረት ካለውና የቅድስና ሕይወት ከኖረ ጸሎቱ ታላቅ ኃይል አለው። ፍላጎቱ ሁሉ ለእግዚአብሔር ክብር ነው። በትጋትም ሲጸልይ ጸሎቱ ኃይልን የተሞላ ይሆናል።

ኤልያስን አይሁድ በብሉይ ኪዳን ከነበሩት ታላላቅ ሰዎች መካከል አንዱ ነው ብለው ያምናሉ። ከታላላቅ ቅዱሳን መካከል አንዱ ነው ብለውም ያምናሉ። ያዕቆብ ኤልያስን ጸሎት

ታላቅ ነገርን እንደሠራ ምሳሌ አድርጎ ያቀርባል። መጀመሪያ ግን ኤልያስ ከእኛ የተለየ ሰው እንዳልሆነ ያሳያል። ችግርና ደካም ጉኑ ነበር። ነገር ግን ዝናብ እንዳይዘገብ ከልቡ ጸለየ አልዘነበምም። በኋላ ደግሞ እንዲዘገብ ጸለየ ዘነበም፤ 1ነገሥት 17-18 ሙሉውን ታሪክ ተመልከት። ጠቃሚው ነገር ኤልያስ በጸሎት ብዙ ነገሮችን ማድረግ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ጋር በቀረበ ሀብረት መጓዝና የእግዚአብሔርን ዕቅድ ማወቅ ነው። እስራኤል እንዲፈረድባቸው እግዚአብሔር ዝናብ ማቀምን እንደፈለገ ያውቅ ነበር። ኋላ ደግሞ እግዚአብሔር ከብሩን ለመግለጽ ዝናቡን መመለስ እንደፈለገ ያውቅ ነበር። ኤልያስ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ጸለየ።

ያዕቆብ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን መንገድ በመከተል እርስ በርስ ስለሚተናገሩበት ሁኔታ በማሳሳብ መጽሐፉን ይቆጥባል። ያዕቆብ ከእውነት መንገድ መውጣት ምን ያህል ቀላል እንደሆነ ተገንዝቦታል። ስለዚህም እያንዳንዳችን አንድ ሰው ከተገለጠው ከእግዚአብሔር ቃል ወጥቶ ስናየው ያንን ሰው በጨዋነት ወደ እውነት ለመመለስ ኃላፊነት እንዳለብን ያስገነዝበናል። እርስ በርሳችን ፍቅር ካለን ፈራጆች አንሆንም፤ ነገር ግን የወደቀን ክርስቲያን ስናይ ወደ እውነት ለንመልሰው እንፈልጋለን። ያዕቆብ በዚህ ሥፍራ ላይ የሚናገረው ስለሚባዝው ክርስቲያን እንጂ ክርስቲያን ስላልሆነ ሰው አይደለም። የወደቀውን ክርስቲያን ወደ ንጽሕና ሕይወት ከመለስነው ሁለት ነገሮች ይሆናሉ። አንደኛ፡- ኃጢአተኛው ከሞት ይድናል። ይህም በእግዚአብሔር ፍርድ ምክንያት የሚመጣ የሥጋ ሞት ሊሆን ይችላል። ይህንን ማብራሪያ ለማገኘት 1ቀር. 11:30 ተመልከት። ወደን ወይም ኃጢአትን ማድረጋችንን ስንቀጥል የሚመጣ መንፈሳዊ ሞት ሊሆን ይችላል። ሁለተኛው ውጤት፡- ብዙ ኃጢአቶች ይሸፈናሉ። ይህም ሲባል ኃጢአቶች ይደበቃሉ ማለት አይደለም፤ ነገር ግን ኃጢአት በየቦታው ከመሰራጨት ይታገዳል ለማለት ነው። ኃጢአት እንደ ተላላፊ በሽታ እንደሆነ መገንዘብ አለብን። ብቻውን ከተተወ ሁሉንም ለመዘከል ይሰራጫል። የወደቀውን ክርስቲያን በቀላሉ በመመለሳችን ተጨማሪ ኃጢአት ከመሥራት እንጠብቃለን። ከዚህም በላይ ሌሎችንም በኃጢአት መንገድ እንዳይሄዱ እናደርጋለን። የኃጢአት ይቅርታ የሚሰጠው ኃጢአቱን ለሚናዘዝና ወደ እውነት መንገድ ለሚመለስ ነው።

26ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ በአዲስ ኪዳን ያሉትን ሌሎች ደብዳቤዎች የመጨረሻ ምዕራፎቻቸውን ተመልከት። ለ/ ያዕቆብ ደብዳቤውን ከዚህበት ሃሳብ ጋር አነፃፅራቸው።

ያዕቆብ ደብዳቤውን በድንገት ነው የሚዘጋው። በሌሎች ደብዳቤዎች ላይ የሚገኙትን የመዝሊያ ሃሳብ የሆኑትን አስተያየቶች፣ ሰላምታዎች አይጨምርም። ፍላጎቱ የወደቀው ክርስቲያን ወደ እውነት መንገድ እንዲመለስ ነው። በደብዳቤው ሁሉ ላይ ያዕቆብ ያተኮረው ሰዎች ስሕተት ላይ የሚወድቁባቸውን የተለያዩ መንገዶች በማገላት ነው። እያንዳንዱ ክርስቲያን የሌላውን ክርስቲያን በትክክለኛ መንገድ ላይ መመላለሱን የመጠበቅ ኃላፊነት እንዳለበት ካስተማር በኋላ ያዕቆብ ማለት የፈለገውን ነገር ሁሉ ብሎ እንደጨረሰ ነው የተሰማው። እኛም በዚህ መንገድ ብንፋቀርና ብንገባብረው ሁላችንም እግዚአብሔርን በማፍቀርና በመታዘዝ እናድጋለን። ከዚህ የተሻለ መጽሐፍን የሚደመድምበት ምን የተሻለ መንገድ አለ?

27ኛ ጥያቄ፡- ሀ/ በመጥፎ መንገድ የወደቀውን ክርስቲያን ለትመልስ የምትችልባቸውን መንገዶች ጥቀስ። ለ/ መልካም የሆኑትንም መንገዶች ጥቀስ። ልዩነቱስ ምንድነው?

አራተኛ ቀን፡ ማጠቃለያ

በእግዚአብሔር ላይ ያለን እምነት እውነተኛ እንደሆነ በምን እናውቃለን? የእግዚአብሔር ልጆችን እንደሆነን በምን እናውቃለን? የእውነተኛ እምነት መፈተሻዎች ምንድን ናቸው? ይህ የያዕቆብ መጽሐፍ ዋና ትምህርት ነው። ብዙ ሰዎች ክርስቲያን መሆናቸውን ይናገራሉ ግን አይደሉም። ብዙ ጊዜ ትክክለኛ ቃላቶችንና አነጋገሮችን እንደ ክርስቲያን ይናገራሉ። ራሳችንንም ሆነ ሌሎችን እውነተኛ ክርስቲያኖች መሆናችንንና መሆናቸውን የምናውቅበት መንገድ አለ? ያዕቆብ አዎን የሚል መልስ አለው። በያዕቆብ መጽሐፍ ሕያው እምነትና ሙት እምነት እንዳለ አይተናል። ሙት እምነት ያላቸው ሰዎች ክርስቲያን መሆናቸውን ያውጃሉ፤ ነገር ግን ይህም ሆኖ ግረጋገጫ የሆነ የተለወጠ ሕይወት የላቸውም። ሕያው እምነት ያላቸው በእግዚአብሔር ኃይል ብቻ የሚረዳውን ሕይወት ይኖራሉ። ምናልባት የያዕቆብን መጽሐፍ ለመከለስ የተሻለ መንገድ የሆነው ራሳችንን ጥቂት ጥያቄዎችን መጠየቅ ሳይሆን አይቀርም።

1. በሕይወት ፈተናዎች ጊዜ ትዕግሥቱ እየወሰደ ይሄዳል? ፈተናዎችን ክርስቶስን ለመምሰል ለማደግ ምቹ ሁኔታዎች አድርጌ እጠቀምባቸዋለሁ? ወይስ ችግር ሲመጣብኝ አጉረመርግለሁ?
2. በኃጢአተኛ ባሕርይ ላይ የድል ሕይወት እኖራለሁ? ወይንስ ሕይወቴ ኃጢአት በሕይወቴ ላይ እንደነገሠበት ሰው ሆኗል?
3. የእግዚአብሔርን ቃል ዘወትር አነባለሁ? እግዚአብሔር በቃሉ የሚያሳየኝን ነገር ለመታዘዝ አፈልጋለሁ?
4. እንደበቴን መቀጣጠር አችላለሁ? ስለ ሌሎች ሰዎች መናገርን እወዳለሁ? በሌሎች ላይ በቁጣ እናገራለሁ ወይም የሌሎችን ስም አነሳለሁ? የምናገረው ነገር እግዚአብሔርን ያስከብራል? ሰዎችን እንዲያድጉ ይረዳል? ኤፌ.4:29።
5. በሰዎች መካከል በዘርፍ በየታ ምክንያት አድሎ አደርጋለሁ? ክርስቲያኖችን ምክንያት ሁሉ ድሃ ሆኑ ሀብታም እኩል አድርጌ በማየት ነው የምቀበላቸው?
6. ሕይወቴ በፍትህ ባሕርይ የታነፀ ነው? ሌሎች ክርስቲያኖች እንደምወዳቸው ያውቃሉ? ወይንስ ስለ እነርሱ ገድ እንደሌለኝ እንዲያውም እንደምጠላቸው ነው የሚያውቁት? ክርስቲያን ያልሆኑት ለእነርሱ ያለኝን ፍትህ በማየት ለምንድን ነው የሚወደኝ ብለው ይገረግሉ?
7. ከሌሎች ሰዎች ጋር ሰላማዊ ሕይወት እኖራለሁ? ወይንስ ከእነርሱ ጋር ለመከራከርና ለመጣላት አፈልጋለሁ?
8. በወደፊት ዕቅድ ላይ የእግዚአብሔርን ምሪት አፈልጋለሁ ወይንስ የራሴን ዕቅድ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሳልፈልግ አወጣለሁ?
9. ለዚህ ዓለም ብልጽግና ዉናግ ያልሆነ መሻት አለኝ? በሰዎች ላይ ኃይልና ሥልጣን እንዲኖረኝ አፈልጋለሁ? እግዚአብሔር በእኔ ቁጥጥር ሥር ያደረጋቸውን ሰዎች ያለ አድሎ እይዛቸዋለሁ? ከእኔ ጋር አብረው የሚሠሩትን በመልካም ሁኔታ እይዛቸዋለሁ?
10. የጸሎት ሰው ነኝ? በማናቸውም ሁኔታ ውስጥ ዕርዳታ በሚያስፈልገኝ ጊዜ፤ ስታመም፤ ደስ ሲለኝ ወዘተ በጸሎት ወደ እግዚአብሔር እቀርባለሁ? ዕርዳታ ለሚያስፈልጋቸው ሰዎችን እጸልያለሁ?
11. ለወደቁት ክርስቲያኖች ግድ ይለለኛል? ወደ እውነት ለመልሳቸው አፈልጋለሁ? ወይስ አማቸዋለሁ?

የበሰልክ ክርስቲያን ነህ? ወይንስ አሁንም አልበሰልክም? ምናልባት የእነዚህ ጥያቄዎች መልስ በክርስቶስ ለማደግ ሳይረዳን አይቀርም። ዕብ.6:1 ስለ ክርስቶስ የሚናገረውን የመጀመሪያ ትምህርት ትተን እያደግን እንሄድ ይላል። የምናድግ ክርስቲያኖች ነን ወይንስ ሞተናል? በክርስቶስ ለማደግ እንሻ።

አምስተኛ ቀን፡ - የዚህን ሳምንት ትምህርት ከልሰና ለሳምንቱ ስብሰባ የሚሆኑትን የውይይት ጥያቄዎች ተመልከት

የሳምንቱ ስብሰባ

ሀ. የሳምንቱ የአምልኮ ጊዜ

ለ. ጸሎት

ሐ. የሳምንቱ ትምህርት ክለሳ

መ. ውይይት

1. ሀ/ የጌታ መመለስ ለክርስቲያኖች መፅናናት የሚሆነው እንዴት ነው? ለ/ በስደትስ የሚያፅናናቸው እንዴት ነው? ሐ/ የቅድስና ሕይወትስ ለመኖር የሚረዳቸው እንዴት ነው?
2. ሀ/ ክርስቲያኖች የማይጠብቋቸው አንዳንድ መንገዶች ምንድን ናቸው? ለ/ ለዚህ ያዕቆብ 5:12ን ተመልከት። ሐ/ በባህል እውነትን መናገር ትክክል ካልሆነ ክርስቲያን ምን ማድረግ አለበት? መ/ ስለዚህ ችግር ጥቂት ምሳሌዎችን ጥቀስ። ሀ/ ያዕቆብ ያነሳቸውን መመሪያዎች እንዲከተሉ ሌሎች ክርስቲያኖችን ማጎቃቃት የምንችለው እንዴት ነው?
3. ሀ/ ልንጸልያቸው የሚገባን የተለያዩ የጸሎት ዓይነቶችን ጥቀስ። ለ/ ከመጽሐፍ ቅዱስ ምሳሌዎችን ስጥ። ሐ/ ቤተ ክርስቲያን ለበሽተኞች በመጸለይ ላይ ያላት ልምድ ምንድነው? መ/ ያዕቆብ ከሰጠው መመሪያ ጋር በምን ይመሳሰላል? ሠ/ የጉባኤ ኑዛዜ ጥቅሙ ምንድነው? ረ/ አደገኛነቱስ? ሰ/ ከእነዚህስ አደጋዎች ራሳችንን የምንጠብቀው እንዴት ነው? ሸ/ የጉባኤ ኑዛዜ ችግር ሊያስከትል የሚችልባቸው ጊዜያቶች የትኞቹ ናቸው?
4. ሀ/ በያዕቆብ 5:19-20 የቀረበውን ትምህርት በቤተ ክርስቲያን ምን ያህል ይጠቀሙበታል? ለ/ ጥቂቶች ብቻ ይህን የሚጠቀሙበት ለምንድነው? ሐ/ የወደቀውን ወንድም ለመመለስ ለሚሞክር ሰው የምትሰጠው ምን ምክር ወይም ሃሳብ ነው የምትሰጠው?

ሠ. ጸሎት

ገላትያና ያዕቆብ

የጽሑፍ የቤት ሥራ

እያንዳንዱ ተማሪ በዚህ ኮርስ ዲፕሎማ ለመቀበል 10 ገጽ ሉክ ወይም 20 ገጽ ማስታወሻ ደብተር መጣጥፍ ማዘጋጀት አለበት። በዚያም መጣጥፍ ላይ ተማሪው ከሚከተሉት ውስጥ አንዱን ማስገባት አለበት።

1. ከኦርቶዶክስ ክርስቲያን፤ ከእስልምና ወይም ከ7ኛ ቀን አድቬንቲስት ሃይማኖቶች አንዱን ተከታይ የሆነ ሰው ለመዳን ሰው ምን ማድረግ እንደሚገባው እንደሚያምን ቃለ መጠይቅ አቅርቧል። በሃይማኖቱ ውስጥስ ሕጎችን የመጠበቅ አስፈላጊነት ምን ያህል ነው?
2. በገላትያና ያዕቆብ ትምህርት ላይ በመመርኮዝ ተማሪው ቃለ መጠይቅ ላቀረበለት ሰው መዳን በክርስቶስ በማመን ብቻ እንደሚገኝ መልስ ማዘጋጀት ይኖርበታል። በተጨማሪም በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ሰው ለእግዚአብሔር ሕጎች ምን ያህል ታዛዥ መሆን እንደሚገባው መግለጽ ይኖርበታል።